

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Ste. 46.

New York, 9. junija 1900

Leto VIII.

Tri zrtve.

Nesreča na železnici.

Vlak Long Island železnice je dne 6. junija zjutraj blizu Long Island City povozil tri delavce in iste na mestu usmrtil. Ponesrečeni so delali v Laurel Hill Chemical Works in bili na potu v tovarno ko jih je dohitela smrt. Vsi tri trupla so bila strašno razmesarjena in telesni dali so ležali raztreseni ob tiru. Jednemu možu je odtrgal vlak levo nogo in vrzel isto 50 yardov od tira. Drugo truplo so našli v jarku poleg železniškega nasipa, tretje pa je ležalo poleg tira. Kraj, na katerem se je pripetila nesreča, je najnevarnejši na vsaj železnici, ker je položaj tir na nasipu, kjer se ni moglo nikamor umakniti in vendar hodi po tiru mnogo delavcev, ker pridejo hitreje v tovarno, nego po drugih potih. Radi tega se na železnici dostikrat pripeti kakšna nesreča.

Po starem pregovoru, da pokrijejo vodnjak potem ko je utonil otrok, je podpredsednik tovarne, v kateri so delali ponesrečeni, posvaril delavce naj ne hodijo po nevarnem železniškem tiru. Poslovodja tovarne pravi, da bode to malo pomagalo; vsak večer gre po železniškem nasipu 600 delavcev, deklic, žensk in moških in preje ne bode drugače, dokler družba ne naredi ljudem krajšo pot.

Boj v vodi.

Velika razburjenost je nastala dne 6. junija na v Ellis Island vozečemu parniku, kateri je v službi priselniške oblasti, ko je nakrat neka priseljenka vrgla čez krov svojega 6 let starega otroka, in predno so jej zamogli zabraniti je tudi sama skočila v vodo. Kričanje potnikov je opozorilo kapitana na dogodek in hitro je skočil za ujo. Med tem ko je parnik ustavil, je rešil kapitan najprej otroka in potem tudi mater, koja je glasno kričala.

Žena je prišla v New York s parnikom „Aller“ iz južne Italije. Bila je na potu k svojemu možu nekemu čevljarju v Omahi. Potniki parnika „Aller“ pripovedujejo, da je žena na prevoznju večkrat hotela skočiti raz krov in vedno kričala po morflju. Tudi v Barge Office je vedno prosila, da bi jej dali morflj. Kapitan, njen rešitelj se je moral bojevati s ženo in potem najmanj 150 yardov plavati predno jo je privedel v varno zavetje.

Letno poročilo gasilnega oddelka.

To poročilo za leto 1899 nam kaže, da se je v New Yorku samem, imenovanem Manhattan pripetilo 4862 požarov in bilo škode \$7,150,355; v Borough Bronx je bilo 241 požarov z škodo \$185,353; v Boroughs Brooklyn in Queens je bilo 2660 požarov z škodo \$3,818,471; v Borough Richmond je bilo 190 požarov z škodo \$123,312. Skupaj je bilo v Velikem New Yorku 8053 požarov s škodo \$11,277,311. Pri požarih je gasilo 174 oddeikov gasilcev z 2404 možmi plačilnega oddelka in kakih 2000 prostovoljnih gasilcev. Stroški za gasilce in orodje so znašali \$4,380,000. Petdeset požigov so doguvali in požigalce zaprli.

Dva morilca v Sing Singu.

Addison Johnsonu, ravnatelju Sing Sing ječišnice so naznanili, da je glede k smrti obsojenih morilcev John Zigouras in Jožef E. Mullen iz New Yorka, prizivno sodišče izreklo odkol. Zigourasu je dovoljena nova porotna obravnava; Mullen morilec svoje žene pa mora umreti na električnem stolu.

Kulturne slike.

Brez doma in brez denarja.

Na hodniku pred hišo št. 37 na Monroe cesti v New Yorku je sedela dne 6. junija gospa Margaret Kelsh s tremi otročiči in njeno uborno imovino, koja je ležala tam založena. Pred tednom dni jo je postavil na cesto dobrorejeni hišni posestnik, ker ni mogla plačati najemščine. Ni ga ganila največja beda brez lastne krivde v nesrečo zabredle družine, ne solze uboge žene in njenih otrok. Sosedje so dali hrano ubogi družini, toda stanovanja ista se ni mogla najti. Mož in reditelj družine je nekaj dni popreje izginol. Preje je služil kot voznik, in akoravno je imel le uborno plačo, vendar družina ni trpela pomanjkanja. Pred kratkem pa je zgubil delo in vsi napori dobiti zopet kako delo, so bili zaman. Ko je hišni posestnik pretil, postaviti družino na cesto, polastil se je obup ubozeiga moža. Zapustil je svojo družino z besedami: „Ne vrnem se preje, dokler ne dobim dela!“

Gospoj Mary Kelly, nekeje 50letni vdovi na 53. cesti v New Yorku je te dni njer hišni posestnik napovedal, da bode morala stanovanje izprazniti, ker je bila na dolgu najemščine. Za več tednov je bila žena bolna v postelji vsled česar jej ni bilo mogoče plačati stanovanjino. Le malo ur potem, ko so jej izročili povelje, da mora iz stanovanja jo je rešila — smrt zemškega trpljenja.

„Gran Antilla“ v zalivu.

Naselbinska oblast v New Yorku je določila, da se ima nekaj nadzorikov peljati parniku nasproti, ker španski parnik „Gran Antilla“ ni uknjižen kot parnik za prevažanje potnikov in ga bode obdržali v kvaranteni, dokler ne bode njegovi agenti položili \$10,000 varščine. Na parniku je 1211 Italijanov in je dospel v newyorško luko v petek zvečer ob 9. uri in to samo do Fire Island.

Govor pod vešali.

Williamsport, Pa., 5. junija. Danes zjutraj ob 10. uri 58 minut so na dvorišču tukajšnje ječišnice obesili Viljem Hummela. Šel je brez pomoči mirno in udano pod vešala. Na odru je imel govor, med katerim je rekel, da obžaluje svoje hudodelstvo, in da se je spravi s svojim Stvarnikom. Med tem ko so mu zvezali roki in nogi, dal je šerifovim pomagačem navodila kako to delo najbolje storiti. Ko so nategnili vrve se je zlomil tilnik obsojenca in smrt je takoj nastopila. Pri obešanju je bilo navzočih 200 oseb kot priče, na strelah bližnjih hiš pa je gledalo tisoče ljudi.

Zločinstvo, katero je Hummel moral pokoriti na vešalih, je bilo grozovito. Stanoval je v Black Hole Valley, kakih 45 minut od tod. Dne 10. novembra minolega leta se je oženil z vdovo Francis Delaney, koja mu je pripeljala v zakon tri male otroke. Teden dni po poroki je izginola žena z njenimi otroci. Ljudje so preiskali vso okolico in 23. novembra našli truplo žene in njenih otrok pod kupom slame. Hummela so zaprli in prepeljali v Montgomery. Dne 8. marca je bil radi umora prve vrste k smrti obsojen. Ko se je približal dan obsodbe, postal je tako potrt, da je bil skoraj več mrtve, nego živ in ker tacega človeka niso mogli vleči pod vešala, odložili so dan obsodbe. Dva tedna pred smrtjo je obsojen Hummel svoje truplo Georgu Babbu, poslovodju nekega gledišča.

Razstrelba plinov.

Dvesto mož zasulo, štirje mrtvi.

Glouster, O., 8. junija. Vsed razstrelbe plinov so bili danes v jami št. 2 v bližini tega kraja štirje delavci na mestu umrteni 200 pa je bilo zasutih. 180 mož se je posrečilo rešiti. Sedem delavcev so nezvestnih spravili na površje in ostalih 13 še vedno iščejo.

Kmalu po 7. uri zjutraj, ko so se ljudje odpeljali na delo, so čuli zamolki pok razstrelbe. Na mnogih krajih so se zlomile podpore rovov kakor užgalice. Zračilni aparat je obstal in bati se je bilo, da se vsi ljudje v jami zaduše. Jožef Evans, kateri je imel nalogo paziti na plin in oskrbovati varstvene priprave, se je spustil v jamo, in našel smrt v strupenem soparu. Našli so ga ležati na tleh poleg več družih, kateri so bili nezvestni.

Moštvo, katero se je pozneje peljalo doli, je našlo zrak v jami boljši, nego so pričakovali. Zato tudi rešilo delo ni bilo težavno, posebno ker ni bilo potreba odstraniti mnogo zemlje, da so dospeli na prostor kjer je bilo zasutih 200 mož. Ženske in otroci, kateri so se zbrali pri jami, so pričeli glasno kričati od veselja, ko so jim povedali, da bode zamogeli rešiti večino zasutih. Može so našli ležati na tleh, obraz so pokrili z rokami, ker so se bali, da ne bi dihali strupeni plin, predno bi jih zamogli doseči.

Mislijo, da je razstrelba nastala vsled električne iskre in sicer v votlini, koja se je morda po noči s plinom napolnila. Danes večer sti se pripetili v jami še dve drugi razstrelbi, kateri pa niste bili posebno hudi. Da bode našli od kod prihaja plin, morali bodo jamo z vodo napolniti.

Sleparenje ustavili.

Chicago, 5. junija. Predsednik Armstronga in druge uradnike od Metropolitan Medical College so zaprli in jih bodo postavili pred zvezno sodišče. Zatoženci so vsled pomanjkljivosti državnih zakonov tri leta kljubovali oblastim države Illinois in vsako leto razposlali kakih 1000 doktorskih diplomov. Med zaprtimi se nahajajo uradniki „kollegia“: James Armstrong, predsednik; J. L. Randall, podpredsednik; Tomaž Armstrong, tajnik in Charles M. Horry, odvetnik.

Vedno več skabov.

St. Louis, Mo., 7. junija. Odkar se je pričel štrajk so danes večer v prvi vozili na glavni žrti divizije. Vsak voz so zasedali policaji in člani meščanske garde so stražili ob vsej črti. Odvetniki štrajkarjev in železnične družbe so denes zopet zborovali, toda brez uspeha. Štrajkarji zahtevajo, da zopet nastanejo vse može, kar se pa družba odločno brani, ker tudi vsaki dan prihaja od zunaj mnogo skabov.

Governor se je do sedaj branil pozvati milico, toda splošno mnenje je, da bode to, v teku tedna vendarle storil. Na Kossuth cesti je bil danes večer vstreljen polienaj v hrbet, ko je spremljal delavce kateri so izvrševali poprava. Na Chambers St. je deputy nekega meščana hudo ranil.

Brzovlak ponesrečil.

Omaha, Nebr., 8. junija. Brzovlak Chicago, Milwaukee & St. Paul železnice je pri Persia, Ia., 31 mil od Council Bluffs ponesrečil. Obedni voz, poel dnji v vlaku je skočil iz tira in padel raz nasip. Petero oseb je bilo hudo poškodovanih, deset pa lahko. Avtomatične zavore so prouzročile, da so vlak takoj vstavili in drugi vozovi ostali na tiru.

Bratomor.

Prepir uzrok dveh bratomorov.

Filadelfija, 6. junija. Danes sta se prepirala brata Nathan Krause in Moris Krause brata in je poslednji prvega ustrelil. Morilce je zaprt. Nathan je 40 let star, Moris pa 26 let. Moris je na pljučah bolan in hotel denarjev od brata, da bi zamogel oditi v Colorado se zdraviti. Nathan pa mu ni hotel dati denarjev, na kar ga je Moris ustrelil.

Hartford, Conn., 6. junija. Pri Rocky Hillu ne daleč od tod sta brata Filip in Martin Steiner iz Ogrskega doma obdelovala malo farmo. Večar sta se sprla pri delu na polju in Filip je svojemu bratu prizadel z nožem več hudih ran, potem zapalil hišo in se ustrelil. Brat bode vkljub hudih ran najbrže okreval.

Oče in sin vtonila.

Pittsburg, S. junija. Pri ribarstvu v reki Ohio blizu Economy sta vtonila W. N. Beitenstein in njegov 11letni sin. Oba sta se vozila v čolnu po reki; deček je padel iz čolna in oče ga hotel rešiti in potem oba vtonila.

Slona obesili.

Baltimore, Md., 7. junija. V navzočnosti 2000 oseb so danes slona Sporta z vrvi u-mrtili. Sport je pri transportu v Newark padel s železniški voz in se notrajno hudo poškodoval. Te dni je živino-zdravnik rekel, da ni najmanjšega upanja, da bi slon zopet okreval in sklenili so ga obesiti. Vrgli so mu zanjko na vrat in orjaka z dvigalnikom potegnili kvišku. Strašni glasovi so prišli iz globine mogočnega telesa, ko je zanjka vedno bolj stiskala vrat. Nekterikrat se je še stresel velikanski život; potem pa je bil vse pri kraju.

Politično de'ovanje v Coloradi.

Cripple Creek, 6. junija. Najvažnejše vprašanje, katero razmotriva tu zborujoča delavska zadruga Seate Labor Federation iz države Colorado, je ono o političnem delovanju. Vsi delegatje so mnenja, da se morajo organizirani delavci v Coloradi skupno kot razred udeležiti političnega boja, da varujejo svoje pravice. V ta namen bodo imenovali kandidata za sodnika pri višjem sodišču namesto podkupljivega sodnika Goddarda, kateri je v interesu kapitalistov od postavodajalstva sprejeti zakon glede osemurnega dela neustavnim spoznal. Razun tega naj bi v vsakem okraju države zastopnika delavcev imenovali kandidatom za postavodajalstvo. Unie so za ta korak že glasovale in shod je danes izid odobril.

Zvižaja demokratov v Idahi.

Lewiston, Idaho, 4. junija. Demokratični državni shod, kateri imenuje narodne delegate, se tukaj snide jutri dopoldne. Pričakovati je burnih prizorov, ker delegatom Shoshone county ne bode dovolili vstop. To je ona pokrajina, kjer so se pripetili dogodki Coeur d'Alene. Delegatje obstoje namreč iz mož, kateri javno simpatizirajo s unijskimi delavci in njihovimi boji. Pristaši governorja Steunenberg in državnega auditorja Sinclairja bodo jutri gospodovali pri shodu in po njihovih izjavah izcaili vsako simpatijo z brezpostavnim elementom. Pač pa je velik del shoda proti Steunbergovimi načeli in bode zahteval, da se delegatom Shoshone countya dá sedež in glasovanje.

Virginia pogorela.

Velik požar vpepelil Virginio, Minn.

Velika tovarna za kolesa v Richmond, Va., vpepeljena.

Duluth, Minn., 7. junija. Danes opoldne je nastal ogenj v pili tvrdke Moon in Kerr Co. v Virginio, Minn., in se razširil po vsej naselbini. Dve ure kasneje se je poročalo, da je vsa Virginio pogorela. Potem ni več brzojav donalal vesti in nemogoče je povedati, ako se tudi ljudje ponesrečili.

Virginio je zelo lepa naselbina v Mesaba železnem okraju; tam biva lepo število Slovencev in imajo svojo cerkev in prijaznega župnika čast. Mat Bibbana, tudi imajo naši rojaki tam lastne hiše ter so gotovo občno prizadeti. Posebno je hudo prizadet trgovski del mesteca, koje prejenjala brzajavna zveza.

Edina postopja, ktera so ostala obvarovana pred požarom so: bolnišnica, šolsko poslopje, postaja Iron Range železnice in mala pila. Škodo cenijo na \$600,000.

Richmond, Va., 7. junija. Danes zjutraj je pogorela v bližini se nahajajoča tovarna s skladiščem vred „Virginia & North Carolina Wheel Co.“. Ta tovarna je bila jedna največjih na svetu. Vsed tega požara je 275 delavcev brez posla. Zaloga je bila last newyorških trgovcev.

63,586 vojakov na Filipinah.

Washington, 7. junija. General McArthur je poslal glavnemu pribočniku Corbinu iz Manile podrobno sestavo vseh vojnihih oddelkov na Filipinah. Dne 31. maja je bilo na otoku 970 častnikov in 30,900 mož regularne armade, 1359 častnikov in 30,357 mož prostovoljcev, to-raj skupaj 63,586 častnikov in možta.

Ker so strahopetni.

Washington, 8. junija. Zastopniki premogarjev v Coeur d'Alene, kateri so ostali še tu, da čakajo konec kongresne obravnave o preiskavi od državnih oblastij v Idahi in zveznih vojakov nad organiziranimi delavci one države izvršenih grozovitostij, so razkačeni radi sramotnega načina na kakoršnega se zatrl poročilo vojeuga odbora pred katerim se je vršila preiskava.

Vsa takšna poročila pod navadnimi okolščinami tiskajo in isto pošljejo pristo po pošti, kdor jih čitati želi. V Coeur d'Alene poročilo pa so med drugimi tudi izjave pred odbor povabljenih unijskih delavcev iz Idahe proti governorju Steunbergu in generalu Merriamu. Te izjave so proti obema strankama politkarjev v najvišji meri tožilne. Proti demokratu Steunbergu, kateri je hotel uničiti organizacijo delavcev Idahe v interesu Standard Oil Co. in proti republikanski vlad McKinleya, kateri je k temu pekleškemu načrtu dal sredstva, namreč vojake, puške, topove itd. in na stotine nedolžnih delavcev več mesecev pustil koprniti v zloglasnem „Bull Pen“u, ne da bi jim dovolil pravdo.

Taka poročila seveda ne dovoljuje kongres, da bi čital narod. Zgovarjajo se, da nemajo več novcev, da bi to tiskali, ali dobro vemo, da jih je — sram.

Kongres odložen.

Washington, 7. junija. Obe hiši kongresa so danes popoldne ob 5. uri zaključili zasedanje in prva sesija 56. kongresa je minola. Senator Trye je imel v senatu poslednji govor, potem je nekdo zaklical na galeriji: „Jezus kmalu pride!“ V petih minutah je bila hiša prazna.

Pohvala za surovosti.

Skoraj neverojetno.

Washington, 5. junija. Hišni odbor za vojaške zadeve je danes v svojem končnem poročilu o Coeur d'Alene preiskavi pohvalil Steunberga, surovega governorja države Idahe njegovega junaštva in odločnosti, s katerim je zatrl zadrugo delavcev. Meščanom Idahe pa častita odbor, da se jim je posrečilo odstraniti tako nevarno zadrugo, koja je pretila uničiti mir in red. Tudi vsej deželi se zamore častitati, uadaljuje poročilo, da se je zvezno vojaštvo v Idahi tako zmerno vedlo proti dinamitarji in morilci! Zamorski vojaki, kateri so stražili v Bull Penu zaprte delavce, so bili „vri“ in „zvesti“ vojščaki, kateri zaslužijo pohvalo ljudstva. Končno hvali odbor onega krvoloka in sramnega briča, kterega poznajo amerikanski delavci pod imenom general Merriam. Saj so krvoloki še vedno dobili kolanje in svetinje za umore škoda, da so pozabili na bestije Luzerne Countya.

Slovenci in Hrvatje na Ely, Minn.!

najcenejše

možke obleke, obuvala

in druge stvari dobite pri

Markotu Zoreticu, Ely, Minn.

Rojaki podpirajte raje rojaka nego tujce, saj J. Zoretic je naš gore list.

Ali je rak ozdravljiv?

Vsi zdravniški velikaši menijo, da je mogoče ozdraviti raka samo v gotovih in redkih slučajih in samo začetkom bolezni in vselej le s težavno in nevarno operacijo, ktere izid se neoporeči vselej. Ko se rak nekoliko bolj razširi, se ne more odstraniti iz života, posebno ne iz notrajnih organov, kamor ne seže nož zdravnika. Vsa zdravila so zaman in kdorkoli priporoča kako zdravilo za raka, učini vedč sleparstvo! Rak v želodcu ali na kakem drugem notrajnem organu je zelo nevarna bolezen, ker zastrupe kri. Toda sedaj imamo sredstvo, s katerim preprečimo prijetanje raka. Najboljše, najcenejše in najokusnejše vseh sredstev je TRINERJEVO GRENKO VINO (Triner's American Elixir of Bitter Wine), ktero že 10 let uspešno izdajuje JOŽEF TRINER, 437 W. 18. St., Chicago, Ill. Grenko vino se je obneslo že v več tisoč slučajih kot izvrstno zdravilo za želodec, ktero čisti vse teko, toraj tudi um. Isto krepiča mreno želodca in črev, ktero utrjuje proti škodljivemu upljuju prevroče ali premrzle jedi, ter ne dopusti prijem raka, kateri nastane dostikrat iz navedenih uzrokov. Razun tega Trinerjevo grenko vino oživlja živce in pospešuje krojenje krvi. V tem je nedosegljivo zdravilo, posebno ob času velike vročine in vsak naj bi vedno imel pri rokah par steklenic, ter jemal redno za ohranjenje zdravja. Potem se mu ne bode treba bati, da bi dobil raka, ali kako drugo bolezen, zaprtje, neprevajljivost, vrtoglavost, gržo, zlato žilo itd. pred kterimi ga bode varovalo Trinerjevo grenko vino.

JOS. TRINER,

437 W. 18 Street, Chicago, Illinois.

Seveda...

mislíš vsako pivo je dobro — Večinoma je tudi . . .

TODA...

ako si kdaj pokusil

SUPERIOR STOCK

pivo, potem veš da je boljše nego dobro. — Isto je NAJBOLJŠE

Bosch Brg. Co.

LAKE LINDEN, . . . NICH.

PRODAJA SE POVSODI V SODČEKIH IN STEKLE-NICAH.

Entered as second class matter at the New York, N. Y. Post office October 2, 1893.

„GLAS NARODA“

List slovenskih delavcev v Ameriki. Izdajatelj in urednik: Published by F. SAKSER. 109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$3.—, za pol leta \$1.50, za Evropo za vse leto . . . \$7.—, „ „ „ pol leta 3.50, „ „ „ četrt leta 1.75. V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

„Glas Naroda“ izhaja vsako sredo in soboto.

„GLAS NARODA“

(„VOICE OF THE PEOPLE“)

Will be issued every Wednesday and Saturday. Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrstic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti ne bomo tiskani.

Denar naj se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo našega vnika.

Dopisom in pošiljankam naredite naslovom:

„Glas Naroda“, 109 Greenwich St. New York City. Telefon 3795 Cortland.

Kapitalistična malopridnost.

V zadnji številki smo že omenili, da je družba poulične železnice v St. Louisu, ktere služabniki so na štrajku, najela ženske za vabo.

Naloga teh žensk je zelo enostavna. Te najete ženske so imele pod varstvom policije vstati na voz, na katerem sta poslovala skaba eden kot motormen, drugi kot sprevodnik in se imeli voziti po mestu. Družba je pa pri tem spekulirala.

Delavci, posebno pa ameriško ljudstvo v obče zelo spoštuje žanstvo. Ako se nahajajo ženske na vozu, ne bode štrajkarji tega napadli in mogoče celo vse napade opustili. Ako pa štrajkujoči delavci ne bodo oziroma na vozove, na katerih so ženske, je to tem boljše za družbo. Potem se bode javno mnenje obrnilo proti štrajkarji in poklicali bodo na pozorišče milico, s katero so do sedaj odlašali z ozirom na volitev predsednika, in milica kmalu zatre štrajk. Naj si bode že kakor hoče, na vsak način bodo glede uporabe žensk za vabo, štrajkarji postavljeni v slabo luč, železniška družba pa zmagala.

Ta malopridna spekulacija kapitalistov, kteri stoji za družbo cestne železnice, se je v istini obnesla kot dobra. Štrajkarji in delavci, kteri z njimi simpatizirajo, so sprevidele to zlodejsko delo železniških kapitalistov. Spoznali so briski značaj vozečih žensk in tudi temu nasproti postopali; to se pravi, niso se pustili motiti v dosedanjem postopanju in povsodi in kjer koli so zamgeli, so ovirali promet, pri katerem so rabili skabo. To je bilo pa železniškim magnatom še ljubše, nego da bi bili delavci mirni. Sedaj je bila dana prilika, da je kapitalistom službočasopisje prišlo ameriškega ljudstva oznanjevati, da štrajkarji in njih zavezniki celo s ženskami slabo ravna, in da je potrebna oborožena moč poklicati na pozorišče, da tem neverjetnim nesramnostim konec napravi.

Povod temu postopanju je bil tudi pravi, razne stranke so zahtevale od gubernerja države Missouri, da skliče milico. Ako se ta moč tudi še v tem trenutku pomišlja z ozirom na volitve, vendar pa se bode moral udati in vse pomišljanje opustiti, ker ga bode v to že dobro obdelalo kapitalistično časopisje, kratkovidni narod bode pa tako pisarenje smatral opravičeno. Grozna poročila o raznovrstnem grdem počenjanju s žens-

kami v St. Louisu je zelo pretirano in devetkrat več nalažejo ljudstvu po časnikih, kot tak vzorec nam služi članek newyorške „Staats-Zeitung“, ktera priše pod naslovom: „Ubogi St. Louis! Meščani St. Louisa so se vendar vzbudili in prišli od gubernerja države zahtevati, da skliče milico. Ako je tako daleč prišlo, da brezbrambne ženske, ktere vporabljaajo vozove cestne železnice, napadajo in jim oblekoro raz telo trgajo, ako druhal take ženske podi po cestah, je vendar gotovo skrajni čas, da se prične resno postopati. Taki neverjetni sramotni čini so se že pred več dnevi pojavili in še le večkratno ponavljanje je dalo meščanom povod, da so pičili resno zahtevati. To je neizbrisljiva sramota za mesto, da se take surovosti niso le enkrat pojavile, temveč celo ponavljale, predno so se meščani odločili, takemu početju napraviti konec.“

Ako se zadeva na tak način slika in istine kratkoma deloma zamolče, deloma pa ponarede — potem se ni čuditi, ako se javno mnenje obrne proti delavci in na tak način napravljen obrat v javnem mnenju bode morebiti celo gubernersam opustil upor inpre mišljenjeje proti sklicanju milice.

Tista nesramna dejanja kapitalistov, ktera so izvršili v Buffaloin Chicagis s požiganjem, v Idahii drugje z razstrelkami, da so štrajkujoče delavce v javnem mnenju zapečatili kot dinamitarde in požigalce in so s tem dali državi priliko, ne da bi kršili javno mnenje, da je pustili proti štrajkarji korakati milico in redno vojaštvo; isto nesramno prakso pa sedaj uporabljajo v St. Louisu z ženskimi brici za vabo, in kakor je videti bode to imelo dober vseh za kapitaliste.

In celo delavci sami, kteri imajo vendar dovolj prilik spoznati nesramnosti kapitalistov, in kteri so vendar v tej deželi dostikrat videli kake malopridnosti uporabljajo ameriški kapitalisti proti svojimi delavci — celo ti delavci sami se pustijo goljufati s takimi nesramnimi manevri svojih sovražnikov. Kaj mora še vse nad te delavce prititi, da se jim oči odpro!

Pretoria podala.

New York, 6. junija. S zmagovalnim vhom lord Robertsa v stolico dosedanje južnoafrikanke ljudovlade je gotova osoda boerskih držav. Boerci sedaj nemajo od nikoder pričakovati vojaške pomoči, notranja zveza je omajana, bojni pogum je Boerem zelo upadel in nemorejo več računati na jednotni organizirani upor. Še pred tremi dnevi se je general Botha, višji zapovednik Boercev izjavil, da Burgherji ne smejo misliti na umikanje in pogažanje njih neodvisnosti, „dokler zamoremo lačenati na naše tisoče broječe pogumne može“, toda že drugi dan je ponudil lord Robertsu, da bi se pogajala o predaji Pretorije. To dovolj jasno kaže, da je Boerem pogum upadel, njih notranja zveza pa zelo omajana.

Kolikor je še Bercem ostalo vojnega duha, ga bode k večem uporabili za male praske in nadlegovanje Angležev. Kot pozorišče za take male praske so si zbrali gorato in duplin bogato okolico Lyndenburga, severozapadno od Pretorije; tam se bodo Boerci lahko skrivali v težko dohodne dupline in Angleži napadali. Toda hvalisanje o zmagovalnih utvrdbah smo že mnogokrat čuli, posebno glede Johannesburga in Pretorije, češ, da sta ta dva mesta izvrstno in umetno utrjena, ali kljub temu ju Boerci niso zamogli držati v odločnem trenutku in to zato ne, ker so bili preveč demoralizirani. Poleg tega pa se nam vsilja misel od kod bodo Boerci dobivali živež, ako se bodo utrili v dupline in ob skalnatih soteskah pri Lyndenburgu? Ne, nadaljevanje vojaške založbe, ktera se je igrala v južni Afriki že osem mesecev, ni več misliti. Naloga strategov je rešena; sedaj pa imajo vojaški gubernerji skrbeti, da v pridobljenih državah napravijo mir. Ta naloga bode pagotovo težja, nego si jo Angleži predstavljajo.

Iz naših novih kolonij.

Ali Aguinaldo ni mrtev? Manila, 6. junija. Iz Candona se je od dne 4. junija brzjavljalo, da so se vojaki 33. pešpolka s parnikom vrnili iz Aparri. Večji del moštva je moral naravnost v bolnišnico. V sled gladi in korakanja po 250 milj dolgi gorski poti so oslabei in shujšali. Celo konji niso mogli vstrajati. Od petdeset konj pripeljali so nazaj samo trinajst, drugi so poginili na potu, ali padli v prepade. V Piattu, trideset milj od Tuguearao je bataljon vsled mrzlice in utrujenja popolnoma obnemogel. Sedem in osemdeset mož so peljali z vola od Piatta do Tuguearao, iste pa, kteri so padli med potom, so nesi v nosilnicah za bataljonem. Častniki pravijo, da se z določenostjo ne dá trdit, ako je bil Aguinaldo usmrten. Predno so Amerikanci dospeli v Sagat, je vodja vstašev svoje vojne moči razdelil v mala krda in razposlal ista na razne kraje. Ustreljeni častnik je bil morda Aguinaldov tajnik ali pribočnik. Med domačini tukajšne okolice krozi vest, da je bil Aguinaldo na rami ranjen. Pri ustreljenemu častniku, o kterem so mislili, da je Aguinaldo, so našli papirje, iz kterih je razvidno, da so vsi od Amerikancev v general Youngovem teritoriju nastanjeni predsedniki izdajalci, ker so pošiljali Aguinaldu redna poročila o razdeljenju in gibanju amerikanske armade. Iz teh papirjev je razvidno tudi izdajalsko dejanje domačih telegrafistov, ktere so Amerikanci ob Cayagan Valley črti pustili v službi. Pošiljali so Aguinaldu kopije važnih brzojavov med amerikalinskimi uradniki. Našli so tudi pisma, iz kterih je razvidno, da so španski in drugi inozemski trgovci pošiljali denar Aguinaldu.

Iz zasede napadli Amerikance.

Manila, 7. junija. Kapitana Frank Crenshaw s 40 možmi od 28. pešpolka, je domač vodnik zapeljal v zasedo. V nato nastalej bitki je bil kapitan hudo ranjen na glavi, nek vojak pa obstreljen. Vstaše so pregnali iz zasede in pustili na mestu deset mrtvih in tri ranjene. Pri rekoznicanju je bil kapitan Flint pet milj iztočno od Biacnabato, pokrajina Vulacanov, bitki ranjen in poleg njega dva vojaka.

Filipinci zahtevajo polno neodvisnost.

Manila, 7. junija. Kitipunan družba čez vse Kubo razširjena skrivna zadruga, ktera šteje baje 4.000.000 članov, bode po filipinskih komisarijih predložila petico kongresu Zjed. držav. V isti pravi, da že od l. 1892. skuša družba do- s ti neodvisnost. Potem kaže začetek sedajne vstaje in dokazuje kako vstrajajo se Filipinci drže svojih idealov in opozoruje na geslo Aguinalda: Neodvisnost ali smrt. Od zadetka boja so takozvani mirovni domačini vstaše skrivaj podpirali in to podpiranje še vedno traja, a to ne iz prostovolje pa prisiljeno Peticija zanika, da bi vstaja izhajala iz političnih, ali osebnih nagibov filipinskih vodij in pravi, da se vse oboje vpoštevi Morosa udeležuje vstaje. Priklapljen je absolutno izobčen. Nedavno so se pripetili ropi in jednaki izgrede, kteri so le naravna posledica vstaje in ne izvirajo iz lastnih nagibov Filipincev. Trajni mir se toraj ne dá prisiliti in avtonomija ne bode imela vspeha. Filipinci zahtevajo neodvisnost pod amerikaliskim protektoratom.

Konečno navaja peticija sledečih osem točk: 1. Vstaja izhaja iz ljudstva; 2. hrepenenje po neodvisnosti je gnalo ljudstvo do vstaje; 3. ljudstvo je sklenilo svojim idealom vse žrtvovati; 4. vkljub velikim zaprekam ljudstvo še vedno, da bodo Amerikanci pravični in nepristranski, ter pripoznali pravice Filipincev; 5. Filipinci se ne bodo nikdar udali višji oblasti Amerikancev; 6. priklapljen je nemogoče; 7. najbolj liberalna avtonomija bi nasprotovala volji Filipincev; 8.

Filipinci so zmožni se sami vladati.

„Vimenu pravice,“ pravi naposled, „in z vso močjo naših duš zahtevamo prvič pripoznanje neodvisnosti Filipin in drugič ako zahtevamo v tej zadevi natančneje pojasnilo vprašati take Filipince, kteri vživajo spoštovanje in zupanje svojih rojakov.“

Homatije na Kitajskem.

„Boxerji“ more misijonarje in kristijane.

Tien Tsin, 4. junija. Huang-Tsun, bližnjo postajo proti Teng-Tay so „boxerji“ danes zjutraj požgali in most deloma razdajali. Promet med Tien Tsinom in Pekinom je ustavljen. Minolo noč so napadli Pao-Ting-Fu. Nekega Robinsona iz severokitajskega misijonapogrešajo in pet domačih kristjanov v Zang Chingu so umorili. Britiška križarka „Endymion“ in torpedovka „Hart“ sti dospeli v Talu. Osem Amerikancev in tri člane kitajskega misijona pogrešajo. Ruski kozaki, kteri so iskali pogrešane begune iz Pao-Ting-Fu, so imeli hud boj z „boxerji“, ktere so z velikimi izgubami pogнали v beg. Na strani Rusov je bil eden častnik usmrten in trije može ranjeni.

Peking, 3. junija. Iz dežele prihajajo zelo vznemirljiva poročila posebno iz Pao-Ting-Fu. Med slednjim mestom in Pekingom je telegrafna zveza pretrgana. V cesarski palači vlada baje nevarna kriza. Ultrakonservativna stranka s cesaricavdovo na čelu bi rada videla, da bi „boxerji“ pregnali vse ptujce, druga stranka pod princem Chingom pa skuša na vsak način preprečiti razpor s tujimi vladami. Včeraj so dospeli avstrijski in nemški vojak, da varujejo dotična poslanstva. Iz okraja južno od Pekinga se poroča, da je tam rop in umor na dnevnem redu.

Peking v nevarnosti.

London, 5. junija. Iz Shanghaija se poroča, da je belgijski poslanec po burnem pogovoru s zastopnikom inozemskega urada naznanil, da bode ruski poslanec poslal polk kozakov, da rešijo begunce, kteri se nahajajo še v Lin-Kiao-Chu in Pao-Ting-Fu. V to svrhu je danes zjutraj odkorakal iz Pekinga oddelček vojakov. „China Gazette“ pravi, da je od najvišje strani pooblaščen poročati, cesaricavdova je zapovedala, da se armada postavi v bran vsej Evropi, predno bode dovolila ovirati gibanje „boxerjev“. Kitajsko vojaštvo, ktero je zasedlo Peking-Tien-Tsin železnico, so „boxerji“ z velikimi izgubami pogнали v beg.

Tien-Tsin, 4. junija. „Boxerji“ so baje samo 4 milje od Taku oddaljeni in vsak trenotek pričakujejo, da bodo napadli mesto. Prebivalci so se oborožili in se upajo s pomočjo inozemskega vojaštva uspešno braniti.

V boju z „boxerji“.

Shanghai, 6. junija. Med „boxerji“ in regularnimi kitajskimi vojniki je prišlo zunaj Pekinga do hudega boja, kteri je veljal na obeh straneh veliko žrtev. Med vrstami vladinih vojakov so se bojevali ruski kozaki. Položaj je zelo resen in postaja vedno bolj kritičen. Zaman skuša ruski poslanec v Pekingu zunajni urad pregovoriti naj predloži ruski vladi oficielno prošnjo, da pošlje pomožno moštvo in napravi mir v upornih pokrajinah. Japonsko priogovarjanje je baje preprečilo izkrcanje velikega oddelka ruskih vojakov v Taku. Ako bi Rusija vkljub temu hotela storiti, bil bi razpor z Japonsko neizogiben. V ogleđ nevarnega položaja, oborožujejo japonsko brodovje. Radi „boxerjev“ so nastale baje hude nejednosti med višjim poveljnikom armade Yuong-Lu in princem Ching-Tuan. Slednji se ravna po predpisih cesarice vdove, to je, da podpira „boxerje“ v vsakem oziru.

Na stotine osamljenih misijonarjev je izročeno kitajskim upornikom na milost in nemilost. Trupla umorjenih misijonarjev Robinsona in Normana so našli v strašno raz-

mesarjenem stanu. Železnično postajo Yang-Ting so požgali. Na progi v Pekingu na vozi noben vlak, ker se strojevodji upirajo voziti brez izdatnega varstva inozemskih vojakov.

Devetsto mož je izkrcala Anglija na Kitajskem.

Peking, 7. junija. Položaj je vedno še kritičen. Včeraj večer so izdali zelo odločen cesarski razglas, kteri očita kitajskim vojakom strahopetnost in podkralju Chi-Li kakor tudi generalu Jung-Lu, višjemu poveljniku kitajske armade, ter zapoveduje „boxerje“ brez zamude zatreti. Telegrafna zveza je zopet popravljena.

Shanghai, 7. junija. Do poznere ure danes zvečer je britiško brodovje izkrcalo 900 pomorščakov, to je več, nego vse druge oblasti skupaj. Britiški pomorski vojniki imajo seboj topove in nameravajo, ako potreba, si priboriti pot iz Tien Tsina v Peking. Ravno kar je v Shanghai dospelo poročilo o boju med kitajskimi vojniki in „boxerji“, v kterm je bilo 200 mož usmrtenih. Ktera stranka je zmagala, ni znano. V vrstah „boxerjev“ se je bojevalo mnogo vojakov kitajske armade. Cesarica vdova je zapovedala generalu Neih-Li-Changu s 3000 možmi varovati železnico v Pekingu.

Tien Tsin, 7. junija. Vlak, kteri je odrinil na kraj nemirov, se je vrnil nazaj. Vasi ob železnični progi so baje v plamenu in telegrafna zveza je razdjana. Kitajski vojniki, kteri so bili na vlaku, so streljali na male oddelke domačinov, toda poveljnik ni pustil vojakom izstopiti, ali se dalje pomakniti. Od včeraj je dospelo sem 130 britiških, 35 ruskih, 31 nemških, 50 francoskih in 45 italijanskih pomorskih vojakov. Britiški vojni ladiji „Barfleur“ in „Terrible“ pričakujejo. Mislijo, da je sedaj varnost Tien Tsina osigurana. V torek se je baje v Tung Hi vršil boj med „boxerji“ in katoličani. Slednji so usmrtili 3 „boxerje“ in jim odvzeli devet topov. General Mich, kterega so poslali nad „boxerje“, trdi da jih je 500 usmrtil.

Vojna med Boerci in Anglijo.

Kako je bilo pri Six Mile Spruitu.

Six Mile Spruit 4. junija. V trdnjavah južno od Pretorije so se Boerci trdovratno upirali prodiranju angleške armade ob gričih pri Six Mile Spruitu. General Henryev peštvo na konjih in baterija G je prišla najprej v boj. Popoldne je tudi najdista divizija s tremi baterijami in velikimi topovi posegla v boj. Boerci so imeli dobre pozicije, iz kterih so se morali umakniti.

Slednje ure Pretorije.

Pretoria, 4. junija. Po hudem streljanju s štiridesetimi topovi, ktero je ves dan trajalo, so Angleži primorali Boerce svoje pozicije zapadno od mesta zupustiti. Streljanje je razdajalo nekaj hlevov v predmestjih, druge škode pa ni napravilo in Boerci so se umaknili v dobrem redu. Ob 4. uri popoldne so topničarji vse topove odstranili. Britiški poročnik Wilson je prišel ravnokar pod parlamentarno zastavo s poročilom od polkovnika Dalisle, kteri je s svojim oddelkom šest milj zunaj mesta proti zapadu. Mislijo, da bodo Boerci izpraznili mesto, topničarstvom do polnoči odstranili in da se bode Pretorija jutri do poludne podala Angležem. Vse lokomotive s premakljivim vojnim materijalom so se danes popoldne v velikanskem vlaku pomikale proti iztoku.

Boerska armada še skupaj.

London, 6. junija. Med tem ko je lord Roberts zasedal Pretorijo, se je boerska armada z vsemi topovi umaknila ob Delagoo Bay železnici. Transvaalska armada je še vedno skupaj Krüger, Steijn, general Botha in državni tajnik Reitz so v varnosti in zamorejo deželo še nadalje vladati. Okolnost, da sti soprogi Krügerja in Botha ostali v glavnem mestu, kaže, da predsednik ne računa na dolgotrajen upor.

Pred tednom dni Roberts ne bode mogel preganjati Boercev. Med tem časom pa bi radi zopet o Bullerju kaj zvedeli, kteri se že dolgo mudi ob Laings Necku. Zakasneli brzojav iz Mafekinga poroča, da so Angleži 31. maja zasedli Malmui, kjer se je 200 Boercev podali.

Boerci se zbirajo.

Lourenzo Marquez, 7. junija. Boerci pod poveljnikom Botha se zbirajo v bližini Hatherley, dvanaest milj iztočno od Pretorije. Njihov namen je tam vstrajati dokler se kaj ne spremeni. Vjete Angleže so odvedli v Novilgedacht v Elands dolini, kjer je baje zelo nezdrav kraj. Tristo vjetnikov je dospelo tja v torek včeraj pa sedemsto. Vjetnike straži 290 Boercev.

Kaj se pripravlja?

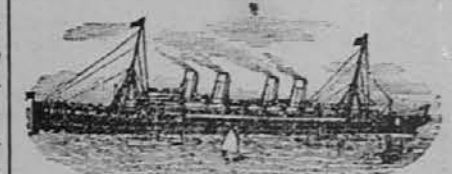
London, 9. junija. Bolj redke nego kdaj so bila včeraj poročila iz bojišča. Roberts je molčal, kar je znamenje, da se zopet nekaj pripravlja. Neoficijski brzojavi so morali zaostati za dolgimi službeno oficielnimi poročili, posebno o zgubah, kar tirja veliko natančnost. Največjo pozornost vzbuja Bullerjev brzojav. Do sedaj so mislili, da naloga trikrat topega generala obstoji v tem Boerce v Natalu zadrževati. Sedaj pa se prične zopet gibati in skuša celo vkljub sovražniku pri Laings Necku svoje levo krilo pomakniti čez gore. Ako se bode to premikanje tako slavno izvršilo kakor Buller pričakuje, je drugo vprašanje.

Krüger odpeljal zlato.

Pretoria, 9. junija. Pred podajo Pretorije je dal Krüger 2.500.000 funtov sterlingov v zlatu odpeljati iz mesta in državni pravdnik Smuts je priisilil National banko dati vun vse zlato kolikor ga je imela na razpolago. Tudi to zlato so spravili v varnost. Pravijo, da je glavni poveljnik Botha dal osebnost svoje dovoljenje glede podaje mesta. Sedem topov so včeraj od tu odpeljali. Gordonova konjica je vplenila jeden Maximov top.

Korakanje britiške armade v Pretorijo je trajalo od 2. do 4. ure popoldne. Danes se je podal stalni častnik garde v predsedniško hišo, kjer mu je holandski duhovnik sporočil, da gospa Krüger še vedno tu stanuje in istočasno povabil častnika na verando. V istem trenutku je prišla gospa Krüger oblečena v črni svilnati obleki. Ujundno je sprejela častnika, kteri jej je povedal, da bodo britiški vojniki zanaprej stražili pri predsedniškem poslopju, namesto meščanske straže. Nato je slednja odložila svoje samokrese in streljivo k nogam belega leva in odšla.

Ako pošiljate novice v staro domovino obrnite se vedno na FR. SAKSER & CO. 109 Greenwich Str., New York.

Kretanje parnikov.

V New York dospeli:
„Lahn“, 7. junija iz Bremena, s 774 potniki.
„Palatia“, 7. junija iz Hamburga, s 2098 potniki.
„Columbia“, 8. junija iz Hamburga, s 617 potniki.
„Milano“, 8. junija iz Hamburga, s 558 potniki.
„Vincenzo Florio“, 8. junija iz Neapola, z 920 potniki.
„Gran Antilla“, 8. junija iz Neapola, s 1211 potniki.

Dospeti imajo:
„Campania“, iz Liverpoola.
„St. Louis“, iz Southamptona.
„La Gascogne“, iz Havre.
„Spartandam“, iz Rotterdam.

Odpljuli so:
„La Bretagne“, 7. junija v Havre.
„Barbarossa“, 7. junija v Bremen.
„Kaiser Friedrich“, 7. junija v Hamburg.
„Pretoria“, 9. junija v Hamburg.
„Stattendam“, 9. junija v Rotterdam.

Odpljuli bodo:
„Lahn“, 12. junija v Bremen.
„St. Louis“, 13. junija v Southampton.
„Friesland“, 13. junija v Antwerpen.
„Oceanic“, 13. junija v Liverpool.
„La Gascogne“, 14. junija v Havre.
„Königin Louise“, 14. junija v Bremen.
„Columbia“, 14. junija v Hamburg.

Parniški listki so dobili po izvirnih cenah pri FR. SAKSER & CO., 109 Greenwich St., New York.

Mira.

(Povest iz ciganskega življenja. Spisal Ivan Krst. Kš.)

Strme goré obdajajo dolinico, po kateri se med skalovjem vije mali potok. Temnozeleni smreke in hoje stojé na bregu, gledajo v kristalno vodo ter si šepetajo v večernem hladu o davnih, davnih časih in si pripovedujejo o marsičem, kar so tú videli in slišali.

V grmu pri vodi si je zlatokljuni kos izbral gnezdo sebi in svoje družici ter prepeva in žvrgoli same ljubezni in radosti. Po bistrej vodi v potoku pa plavajo urne postreži in poskakujejo iz vode, ves-le se nad solnčnimi žarkmi.

Čez precej visoko skalo pada potok, dela majhen slap in njegove kapljice se leskečejo o solnčnem svitu v vseh mavričnih bojah. In ko priplava na večer blede luna na obzor, ko se zvezdica za zvezdico užiha na nebu, ko umolkne kosovo petje in se le čuje slapa šumenje, je ta kraj še bolj zanimiv, dá čaroben. Lunini žarki padajo skozi gosto smrečje vejevje na šumljajočo vodo, ktera se leskeča, kakor da bi bila iz čistega srebra.

V tem kraju je počivala nekega prijaznega, letnega večera tropa cigánov. Solnce je zšlo za daljnimi gorami, mrak se je vlegel na zemljo in le slap žubori v tiho noč. — Blizu njega si je postavila ciganska družba nekaj šotorov in na sredi globine plapolal je velik ogenj; nad njim pa je visel kotel, v katerem je kuhala stara ciganka večerjo svojcem.

Ti so se razno kratkočasili. Eden je razpravljaval malega konja, ki je nosil po dnevu šotore, drugi si je popravljal razdrapano obleko ter poskušal bogšigaveti kje dobljeno vojaško suknjo svojemu trupu primerno ukrojiti, tretji je ležal pod skalo z ono zadovoljnostjo kot nekdanj Diogen pred svojim sodom ter je pušil duhan in se gotovo tako srečnega čutil kot bogatin, ki o tem času na mehkih blazinah zauživa bogato večerjo. Blizu ognja so se spravili štirje bradatí možaki in kvartali; otročad pa jim je zijala radovedna v zamazane kvarte; ženske osebe ni bilo razven kuharice nobene videti, če so tudi utegnole biti v bližini; kajti eden igralcev je pripovedoval svojim tovarišem o Miri, načelnikovej hčerki, ter se pasno oziral, ali ga v bližnjem šotoru nikdo ne posluša.

„Tedad ti praviš, da gospod z bližnjega gradu za našo Miro postopa?“ vpraša eden igralcev.

„Seveda, čeli dan sem ga danes opazoval, ko je za nami lazil. Pa naj bi le Verano vedel, da mu hoče kdo ljubico odpeljati, pot v drugo deželo bi ne bila onemu dolga!“

Verano, o katerem se je ravno pletla govorica, pristopi bližje igralcem; ti pa so utihnoli ter igrali dalje z ono malomarnostjo kakor isti, kateremu je videti, da se dolgočasi.

Verano je bil vitko zrasten mladenec, pravi ideal cigana, in boljše oblečen od drugih. Hotel je tovariše nekaj vprašati, a ko jih je stara mati pozvala k večerji, zaostalo mu je vprašanje na jeziku in polegel je z drugimi ciganti okoli kotla na travo, kjer je potem vsak svoj delež večerje z zadovoljnostjo zaužil. Eden del pa je odnesla starica v šotor.

Po večerji se pomnoži družba za dve osebi. Iz šotora je stopil načelnik, in na strani mu je šla lepa Mira, ciganka, o kateri so se prej menili možaki. Cigani posedajo v kolobar, in tudi načelnik se jim z Miro pridruži.

Starka je pripovedovala mladini o lepih južnih krajih, kjer žarnejše solnce sije, lepše cvetke raste, kjer se semlja po zimi ne odava z belé odejo. Strmé je poslušala mladina, in starica je morala vse še enkrat od kraja povedati. Tudi Mira je zvesto polnala izkušeno starico in ni pazila dosta na ljubkovanje Veranovo.

Bila pa je Mira prava hči kega juga. Svetle črne oči so zrlé pod gostimi obrvmi izpod čela, po katerem so se yipavali temnočrni lasje; rujava polt se jej je kaj dobro podajala, in takih nežnih rotic in

uozic bila bi si želela marsiktera mestna gospica. Oblečena je bila v črno svilnato obleko, po vratu jej je visela verižica zlatega denarja, in tudi v lasé si je vpletla več zlatov, saj je bila hči načelnikove, spoštovana od vseh in ljubljena od Verana, ki je ponosno zrl na tako ljubljeno.

Po dovršeni pripovedki starice vzame Mira v roke mandolino, in tužnomilo so donele v tiho noč vrstice:

Ko tebe gledam, luna jasna,
Moj duh po domu hrepeni,
Želi si k daljnim piramidam,
Kjer dedov mojih spe kosti.

Molčé so jo poslušali cigani, in pevka je pela dalje:

O pesni, juga, pesni krasne,
Moj dom le jih roditi zna,
In vas in srca čute glasne
Bo zakopala tuščina.

Tužno so jej donele strune, in želja po domu vnela se je v prsih marsikterega cigana, ki mora po tujem kakor preganjana zver od kraja do kraja potovati, nikjer poznan, nikjer ljubljén, dá vsakdo se ga ogiblje kot živega peklenščaka.

Pevka utihne in tudi nje tovariši so molčali, vsakdo v svoje misli utopljen, ko stopi med družino tujec, ki je izza skale polušal petje.

„Ne zamerite, prijatelji, da vas motim,“ nagovori jih priključljivo; „poslušal sem petje in želja se mi je obudila še več takega slišati. Tú imate nekaj!“

S temi besedami vrže polno pest denarja med cigane, ki so hlastno segnoli po njem. „Prosim,“ obrne se zopet proti pevki, „zapojte še katero pesen, ki bo prejšnje enaka.“

Mira vzame molčé mandolino v roko, ktero je bila, ko je došla tujec, položila na skalo z mahom obrasteno, in po kratkej predigrji začne z melodičnim glasom pevati:

O palme juga, palme vitke,
Po vani sree mi želi,
U vašej senci v lune svitu
Brezskrbno se na noč zaspí.

O reka širna, reka sveta,
Na tvojem bregu si želim
U palme senci počivati,
Kedar na vekomaj zaspim.

Kakor da bi umele strune srčno bol krasne pevke, donele so tužno-zalobno v nočno tišino. Tujec je molčé poslušal, in ko pevka konča, prikloni se jej, potegne iz zavrtnika zlato iglo, okrašeno z blestecim dragim kamenom, ter je utakne Miri v črne kose.

„Dovolite, da vam izrečem za vašo pesen najtoplejšo zahvalo in da vašo krasoto povzdignem s to iglo, ki ni zá-me velike vrednosti.“

Cigani so spoštljivo ogledavali bugatega tujca, le Verano je stal na strani ter z mračnim pogledom zrl neljubega mu gosta. Miri ni bilo sicer darilo povšeči, kajti obnašanje in sladka govorica tujega gospoda se jej nista dopadala, ali ktera Evina hči bi mogla tako dragocenost hladnokrvno odvrniti?

„Ako bi vam bilo ljubo,“ pravi gospod dalje, „pojdite z mano na moj grad: imam veselo družbo ondi, in njej bodo vaša igra in pesnice gotovo jako ugajale. Izostanete ne dolgo in pot vam ne bode zastoj. In vi,“ obrne se proti cigantom, „ako česa potrebujete, pridite jutri v grad, ktereга ondi za skalovjem vidite.“

Načelnik se v imenu svojihcev gospodu za tako darilo spodobno zahvali ter dostavi, da hoče takoj jutri nekaj ljudij poslati v grad, katerim naj grajščak izroči, kar mu ljubo. Mira pa le naj ide z gospodom brez skrbi.

Mira se ni rada od svojincev oddaljila; Bog vedi, kaj tuji gospod z njo namerava. In Verano jej je ves čas pomežikaval z očmi, naj tú ostane. Pa očelova želja jej je pevalje. Ona vzame torej mandolino, zavije se v šal in stopa za tujcem po ozkej poti, ki drži mimo slapa.

Tiho in od nikogar ne opazovan sledi njima Verano.

Luna je stopila izza oblakov in vsula žarke na belo stezico. — Verano zapazi, da sili tujec v Miro, a ona poskuša na vse moči se ubraniti ga. Da bi ljubljeno vse sile obvaroval, vzame Verano samokres izza pasa, pripravljen, vsako njej

storjeno krivico maščevati krvavo. A luna se skrije zopet za oblake, in Verano ne vidi pred seboj drugega nego nočno temino. Z napetim petelinom sledi svojej tovaršici, njegove bistre oči hoté temo prodreti, ki se pred njim rasprostira, ali zastoj. Na enkrat pa se po kaže zopet luna izza oblakov, in Verano zagleda, da je tujec Miro prijel okoli pasu, stisnil jo na prsi — poljubil.

A to je vročkrvnemu Veranu bilo preveč. Krv mu šine v glavo, on pomeri na tujca in sproži.... Pok!... Krik!....

Z groznim grohotom skoči Verano naprej, da bi videl, kako je ugonobil sovraznika.

...Se-li moti?... Mami mu-li seš oči?... Na belem pesku stezice leži Mira v smrti zadeta, iz srčne rane jej curlija krvca na pesek; nad njo se je sklonil tujec ter jo skušal pripraviti k zavesti. Verano vidéč, kaj je v naglici učinil, plane z blaznim smehom na grajščaka popade ga za vrat, kakor jastrebov svoj plen, in z divjim krikom zažene se z njim črez skalovje v globoki propad....

Oblaki so odpluli za goré in blede luna je obsevala zopet okolico. Na stezi leži lepa Mira, smrtni angelj jej je poljubil čelo in sladek mir se jej je razlil po lici. Našla je mir, po katerem je toliko hrepnela.... Po bistrem potoku pa vali voda dve trupli, ki se še v smrti trdno držita.

Ko je drugo jutro poslal načelnik nekaj ljudij v grad, zvedel je, da se gospoda ni bilo domú in tudi Mike ne. Ker pa je pogrešal Verano, uganil je kmalu pravo, in ko je eden cigánov na bregu zapazil dve utopljeni trupli, v kterih so spoznali grajškega gospoda in tovariša Verana, pobrisala jo je tropa ciganska urno dalje, da bi je kdo ne sumničil o smrti grajščakov.

Pod stoletno smreko blizu pota pri slapu spava Mira véčno spanje. ...Namesto palm šumé nad njim grobom veje temnih smrek, slap žubori v obližji in na grob je vsadila blaga roka zimzelen, ki se okoli prhlaga lesenega križa ovija.

Vprašaj ljudi, kdo tukaj počiva; nihče ti tega ne bode vedel povedati več, le smreke šumé o večernem cefru in pripovedujejo povest o nesrečni Miri.

Naš Jakob.

(Resnična humoreska.)

Tam doli pod Ljubljano v Bizoviku, kjer marljivo perice Ljubljancem peréjo umazano perilo, je zagledal luč sveta naš Jakob, imena ne navedemo, ker je še med živimi v tej deželi. V šolo ni nič hodil, od župnika se je pričel krščanski nauk in potrebne molitve, potem si pa izvolil tesarski ali „cimpermouski“ stan. V teku let je postal „mojster“, saj mu je oče ostavil lepo, nezadolženo zemljišče; žena pa mu je marljivo prala perilo in pomagala v gospodinstvu.

Naš Jakob je hodil za poklicem tudi v Ljubljano kjer je marsikak lep goldinar zaslužil pa tudi pogal. Ker si je pričel par besedi tajé, je bil zelo ponosen in seveda postal občinski mož v domači vasi. Ali tajé pa je znal naš Jakob tako, da je človeku večjemu ta jezik, tako na uho donelo kakor kaka ciza, ki ni namazana, da prav neusmiljeno skrpije; ako Jakob še tako zatruje, da zna „rihtig tajé sprohen“, je vendar od tega še tako daleč kakor je kopro od feldmarsala.

Prepogosto zahajanje in popivanje v Ljubljani je pa osóčepolno uplivalo na Jakoba; o računstvu ni vedel nič, „cifre“ ali „umare“ je pač poznal, ali ni do dalje prinesel nego do deset, ako bi mu zapisal tri umare skupaj, je bila številka zanj španska vas. Prevzel je gradnje mostu po „svojem“ površnem račun, in zaračunal se, zguba pri mostu in vedno nazadovanje v gospodarstvu, pač pa pomnoževanje družine, ker narodilo se mu je sedmero otrok, in se v tej deželi večkrat pohvalil, da ima „tri grlne in for boja“, je bilo uzrok, da jo je potagnil v Ameriko; dom, ženo in otroke pa prepustil njih lastnej osodi.

V New Yorku je postal seveda tudi „cimpermou“ in pristopil „k tajéige junijon“ in najraje delal za „30 cents for on okloken“, saj tako je pravil. Bolezen in slaba leta pa sta primorala Jakoba, da je šel izvan New Yorka, dasi zelo nerad, a daleč ni šel. V službi na deželi je Jakob „naredil“ celih sedem in pol dolarjev; zvezal je necega dne svojih sedem češpelj in se podal nazaj v New York, kteri mu je bil tolikanj priljubljen, ker se je lahko po „tajé“ zmenil, prišel zopet k „per te tajéige junjen“ kakor je vedno s ponosom povedal, in igral „bull“. Dospevši v New York na kolodvor West Shore železnice so ga ronerji prijeli v nadi, da ima Jakob lepe novce, za ktere ga bodo oskubili, posadili so ga v voz s parom konj in vozili iz jedne ulice v drugo; ko so ga prašali angleški kam želi, je le mahal z roko in kazal „dawn“, „dawn“. Naposled ga pripeljejo pred nemško gostilno in zahtevali tri dolarje za vožnjo in tiktet za parnik mora precej kupiti. Naš Jaka pa je imel sedem dolarjev dobro skritih, v žepu pa le nikel, umazano srajco, spodnje hlače in par robcev pa v rudečej ruti. Povedal jim po „tajé“, da denarjev nima; vlekli so ga na policijo, tam je povedal, da nima novcev in tudi se ni hotel voziti ne z jednim, niti z dvema konjema, ampak da so ga hočeš nečeš pesadili v voz. Sednik je sveda Jakoba odpustil, ronerji in fjakarji pa smijal. Jaka pa je vedno in menda še dandanes pripoveduje kako se je v New Yorku zastoj vozil s parom konj; „per te tajéige junij“ ni več, „rihtig tajé sprohen“ še ne zna, še manj pa english; ne dela za 30 niti za „tventikf cents per on okloken“, kar je bil njegov „prajša“, njegovi obilni družini pa v devetih letih ni poslal ne bora; kadar je bil brez dela in denarja mu je vedno p. „gav“ hodil dom in hčere; ako je pa imel dolar v žepu, pa ni bilo z njim govoriti, tako se je postavljaj kakor petelin na gnoju. Naš Jakob se živi neke, zgubili smo ga spred oči, ne pa iz „sp-n-ina“.

Podpisani se priporočam vsem Slovincem in Hrvatom v Omahi in okolici, da obiščejo prvi slovenški

SALOON,

1024 South 13. St., Omaha, Neb.

Vedno sem pripravljen vsakomu dobro postreči z dobro pijačo, finim whiskeyem in izvrstnimi smodkami. Tudi imam lepo urejene prenočišča; ako kdo sem pride in ne vé kam, naj se le pri meni oglasi, in zadovoljen bode z vsem. Moj saloon je le tri bloke od postaje (dipe).

JOSEPH PEZDIRTZ,

1024 South 13. St., Omaha, Neb.

John Maurin
slovenski
pogrebnišnik
(Undertaker)

se priporočam Slovincem in Hrvatom v Calumetu in okolici za prirejevanje pogrebov, maziljenje in vse v moje stroko spadajoče opravke.

JOHN MAURIN,
Laurium, Mich.

Ali si gluh?

Vsak, kdor je gluh ali slabo sliši se sedaj lahko ozdravi z našo novo iznajdbo, samo globlo rojeni se ne dajo ozdraviti. Breznanje v ušesih takoj preneha. Popiši tvojo bolezen. Preiskava in svet brezplačno. Lahko se ozdraviš sam doma z malimi stroški.

Dr. Dalton's Aural Institute,
596 La Salle Ave., Chicago, Ill.

NIKAKOR ni pretirano, ako pravimo, da pošlje FR. SAKSER, 109 Greenwich St., New York Slovincem in Hrvatom sleherni teden po 40.000 do 50.000 kron v staro domovino, in to zato ker to najceneje, najbolj vestno in najhitreje opravi.

John Russ

priporočam SLOVENCEM in HRVATOM svoj

SALOON

432 So th Santa Fee Avenue, Pueblo, Colo.

Točim vedno sveže, fino pivo, importirana in domača vina, najboljši whiskey in likere.

PRODAJAM DOBER TOBAK IN FINE SMOCKE.

Naznanjam tudi, da sem glede pošiljanja denarja in družih zadev v zvezi z g. FR. SAKSER-JEM, 109 Greenwich St. v New Yorku.

Slovincem in Hrvatom se uljudno priporočam za mnogobrojen obisk

John Russ,

432 So. SANTA FEE AVE., PUEBLO, Colo.

HOTEL WAHRENBERGER,

130 Greenwich Street, New York

(eden blok od „Glas Naroda“)

je sedaj prav lepo prenovljen in lahko svoje goste dobro postreže.

Na dan je plačati \$1 00

za trikratno dobro tečno jed in čisto postelj.

V tem hotelu vedno bivajo SLOVENCİ dospevši iz STARE DOMOVINE ali pa DOMU potujoči. Znamenje, da Slovence DOBRO postrežemo je: ker nam gospod FR. SAKSER vse njegove potnike odkaže in nas povsodi priporoča.

Slovincem in Hrvatom priporočaje se v obilen poset

G. M. SCHEID & Co,

130 Greenwich St., New York.

JOSIP SCHARABON

ELY, - - - - Minnesota

priporoča svoj

SALOON,

v katerem toči sveže Schlitzovo pivo, dobra domača in mportirana vina, izvrsten whiskey in likere, ter prodaja fine smodke.

Glavni Zastopnik Jos. Schlitzove pivovarne

Z gosp. FR. SAKSER-JEM, 109 Greenwich St., NEW YORK, delujem v zvezi gledé pošiljanja DENARJA v staro domovino, ter rojakom vse potrebno tudi v družih zadevah preskrbim.

V mnogoštevilčen obisk se priporoča

JOS. SCHARABON,

ELY, Minn.

SVOJI K SVOJIMI!

Podpisani priporočam vsem Slovincem svoj krasno vrejuni

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo importirano pšenjsko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljišče.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

Slovinci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Sè spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

Sedež v ELY, MINNESOTA

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF AGNIČ, Box 266, Ely, Minnesota.
Podpredsednik: JOSIP PEZDIRC, 1024 South 13th St., Omaha, Neb.;
I. tajnik: IVAN GOVŽE, Box 105, Ely, Minnesota;
II. „ JOHN GLOBOKAR, Box 302, Ely, Minnesota;
Blagajnik: MATIJA AGNIČ, Box 266, Ely, Minnesota.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

JOHN HABJAN, Box 303, Ely, Minnesota;
JOHN PRESERN, Box 286, Ely, Minnesota;
JOHN LOVŠIN, Box 291, Ely, Minnesota.

Dopisi naj se blagovolijo pošiljati na I. tajnika Ivana Govžeta, Box 105, Ely, Minnesota.

Poziv.

Društva, ktera so v zvezi z Jugoslovansko Katol. Jednoto, sedaj v Ely, Minn., naj si blagovolijo izvoliti delegate za glavno zborovanje dne 4., 5. in 6. julija v Ely, Minn., iste naj naznačijo prvemu tajniku Jugoslav. Katol. Jednote, da jih ta priobči v glasilo.

ELY, MINN., 14. aprila 1900.

Ivan Govže, I. tajnik.

Društveno glasilo je „GLAS NARODA“.

Otroška igra zahtevala devetero življenj.

Stockbridge, Wis., 7. junija. Tragičen slučaj je zahteval žrtve življenj osem Indijancev in jednega indijanskega otroka v indijanske rezervaciji. Indijanka je na dvorišču, kjer se je igralo več otrok, odsekala glavo kokoši, ostro nabrušeno sekuro pa na mestu pozabila. Otroci so se igrali „odsekane glave“ in to storili z otrokom ravno tako kakor je Indijanka s kokošjo. Več Indijancev pa je na vspenjači vleklo z vrvmi tovor lesa, ko so ugledali grozni prizor sekane glave, spustili vrvi in tovor padel na nje ter osem Indijancev usmrtil.

Evropejske in druge vesti.

Dunaj, 5. junija. S potniki napolujen električni voz je padel raz visok nasip. Šest potnikov je bilo smrtno ranjenih, 4 so bili smrtno ranjeni in mnogo drugih več ali manj hudo poškodovanih.

Monakovo, 6. junija. Blizu postaje Staffebach v Oberfranken je zavozil večeraj brzovlak z vso silo v tovarni vlak. Število usmrtenih je veliko; dosedaj so izvele 27 trupel izpod razvalin. Napačno postavljeno izogibašče je bilo vzrok nesreče.

Pariz, 6. junija. Predlagani zakon, vsled kterega bi bili boji z biki prepovedani, najbrže ne bo sprejet. Poznani podjetnik Mazantini iz Madrida je pri Montgomery kupil zemljišče, na katerem bodo zgradili areno s 13.000 sedeži in tudi areno v Enahienu bodo do delali.

Berlin, 7. junija. Znižanje cene jekla in železa v Zjed. državah in neugodna poročila iz belgijskih in domačih sodišč železa je prouzročilo danes velik strah na berlinski borzi kakoršnjega od 1. 1890 ni bilo. Večina obrtnijskih delnic je padla za 10 do 15 odstotkov.

Berlin, 7. junija. Na topničarskem stališču pri Jüterbog je večeraj udarila strela v skladišče, v katerem je bilo 15.000 kilogramov smodnika. Z zelo hudim razpokom se je razletela in vnela vsa množina smodnika. Razstrelba je prouzročila tako hud potres, da so prebivalci Jüterboga menili, da je nastopil sodnji dan.

Rim, 7. junija. Papež je jutrajnji sprejem v stolni cerkvi sv. Petra odložil na soboto. Dr. Lapponi, njegov tel. sni zdravnik pravi, da papež ni bolan, pač pa utrujen vsled večerajšnjega vsprejema španskih romarjev, kateri je trajal dve uri.

Berlin, 8. junija. Poslednji viharji in hude ure so v raznih delih Nemčije napravili mnogo škode, strela je ubila več ljudi; v vinorodnih pokrajinah je napravilo obilo škode na trtah.

Dunaj, 9. junija. Čehi so zelo nagajali v državnem zboru v poznno noč; razbijali so po pisalnih mizah in napravili še drugače ropot. Ob 1 uri zjutraj je ministerski predsednik zaključil zasedanje.

gospolje malo manjijo, kajti skoro vsaki dan je kaka oseba povožena, ali pa tretja dva skupaj! Številko pa imajo navadno zasukano tako, da je pravi križ s temi sportlerji.

Častno svetinjo za štiridesetletno službovanje je deželni predsednik kranjski priznal sobarici Mariji Karlin v Ljubljani.

Bohinjska železnica. V ministertvu so z deli za bohinjsko železnico napredovali že toliko, da se bo v nekaj tednih lahko vršil pregled trase po Šoški dolini.

4000 kron poneveril in pobegnil je kancelist okr. sodišča v Črnomlju Václav Pollak. Popihal je jo menda v Nemčijo.

Že sedem let pogrešajo posestnika ženo Marijo Mubi, roj. Benedičič iz Ž. j pri Naklem. Njen mož Lovro Mubi, posestnik na Lužah, je sedaj zopet prišel z iskanjem.

Nevarna poveljen, ki utegne silno škoditi poljedelstvu, je nastala vsled neprestanih nalivov zadnjih dni v Planini. Unec teče dva metra nad navadno višino ter vidno narasča. Velik del obširnega „loga“, ki preskrbuje vso planinsko in rokovo območje z dobrim senom, je zalit. Trava je že lepo rasla in obetala bogato košnjo, a voda je sedaj uničila vse upanje. Čprav voda upade, bo seno vendar pol manj uredu. To bo britek udarec za tamonjske prebivalstvo.

Letošnje vojaške vaje se bodo vršile na Kranjskem okoli Postojne. Iz Celovca odrine vojaštvo 10. avgusta ter bo manevrirala preko Ljubelja, Tržiča Kranja, Ljubljane, Blok in Loža, kjer bodo velike vaje, katerih se udeležijo tudi vojaštvo iz Ljubljane in Trsta. Dne 4. septembra bo konec vojaških vaj.

Cigana Helda tovariši pod ključem. Kakor pomenjamo iz slov. listov se je oblastni posrečilo, po lastni se cigana in ciganke, ki sta v tovarišiji s ciganom Heldom (ki je bil ne davno obešen v Novem mestu in o katerem smo večkrat poročili) na Dolenjskem ubila kmata Novljana in počela druge grozovitosti. Zaprti sta v zaporu novomeškega sodišča.

Kanal med Donavo in Adrijo. Poročila se, da je inženier C. Wagenführer na Dunaju, kateremu je bila podeljena koncesija za pripravljalna dela za zgradnjo kanala med Donavo in jadranskim morjem, že dredi da v njegovi službi stoječa inženierja Maks Huber in Albert Wessliki skoraj pričetna s pripravljalnimi deli in načrti za označeni kanal. Na Kranjskem se bodo te dela razširjala v smeri: Vrhnika, Logatec, Spodnja in zgornja Planina, Strmca in Razdrto.

Pri vasovanju. Fran Pustoslemšek od Sv. Nikolaja je šel v Godiš vasovati in se je tam sprijel s fanti, ki so tujega obiskovalca hoteli pregnati iz svojega zelnika. Pustoslemšek se je branil s staro sabljo, in je jednega napadalca, Franca Goloba, z njo močno ranil. Orožniki so Pustoslemška z bridkim mečem vred izročili sodišču v Kamniku.

Obsojen kapitan. Pred trem leti je v pristani na Reki trčil parnik „Ika“ z angleškim parnikom „Thyria“. „Ika“ je bila tedaj tako poškodovana, da se je potopila in je utonilo 16 oseb. 19. maja je bil kapitan „Ike“ obsojen na štiri mesece v ječo, ker je vsled napačnega manevriranja prouzročil omenjeno nesrečo.

Oljudskem gibanju na Kranjskem v letu 1899 je povzeto sledeče: Med prebivalstvom od 505.639 duš je bilo sklenjenih 3489 zakonov; otrok je bilo rojenih 18.515. Število umrlih znaša 12.856. In sicer jih je umrlo v starosti: do enega meseca 1142, do enega leta 2834, do 5 let 5280, do 5 do 15 let 654, od 15 do 30 let 876, od 30 do 50 let 1169, od 50 do 70 2438 in čez 70 let 2439. Uzroki smrti so bili: v 659 slučajih

arčena življenjska slabost, v 1953 jetika, v 764 pljučnica, v 518 difterija, v 180 dušljivi kašelj v 89 škrlatica, v 332 ošpice, v 153. legar (tifus), v 145 disenterija, v 17 cholera infantum, v 30 kužne rabe, v 56 druge kužni bolezni, v 364 kap na možgane, v 168 organične srčne napake in bolezni v krvnih celicah v 185 hudi izrastki in pri vseh ostalih druge različne bolezni. Ponesrečen je bilo 214 (med temi 58 v vodi, 45 o raznih pad. h, 11 oseb je zmrznilo, 14 je bilo povoženih itd.) Samomorov je bilo 44, umorov po bojev pa 40.

Kakoršne življenje taka smrt. V tržaških listih od 14. maja čitamo, da se je dne 13. maja na pomolu sv. Karla ustrelil neki Luigi Grusovin. Ime tega moža vzbuja neprijetne spomine v nas. Bilo je v noči med 16. in 17. marcem l. 1896, ko je privrel pred kavarno Commerce celotna tolpa, kakih 300 lahonov. Kakor bi tresčilo v nas, tako nam je bilo, ko smo kar uenkrat zazrli to druhal, ter čuli nje urnebesno vpije: Fora i ščavi, morte ai ščavi alla fora i ščavi itd. In vodja te druhal je bil gori omenjeni, tedaj 47-letni junak. Ta napad ga je stal 4 mesece in 10 dni zapora, katerega je tudi odsedel. In sedaj je mož sam položil roko nase, a svojo roko si je upihal življenja luč, od njega so razljudi rod Slovencev pa — je še tu in živi; v nadlogah sicer, „proganjan, zatiran, ali živi in se bori — častno!“ „Edinost!“

Skrivnosten umor. 24. maja zvečer ob 9. so začeli stanovalci v neki hiši v Neustiftgasse na Dunaju grozen krik. Ko so prihiteli na hodnik, je pritekla iz svoje sobe 34letna šivilja Emilija Pleskot in bežala krvaveča iz mnogih ran pred okoli 20letnih mladeničem, ki je vihtel na obe strani brušen nož. Pleskot se je takoj onesvetila in v kratkem izdihnila. Morilca so ljudje zgrabili in tako pritepali, da se je onesvestil. Policija ga je komaj iztrgala beani množici. Ko se je v zaporu zavedel, ni hotel odgovoriti ničesar. Menda je morilec Julij Radetzky izvrševalec napisov. Umrjenka je oddajala sobo in morilec je iskal menda stanovanje.

Raznotero. — V Trstu je umrl vikar Jos. Jaar, ki se je pripeljal iz Aleksandrije s škofom Bonfiglijem. Ko je šel spat, je ugasnil plin, ne da bi zaprl petelina. Tako ga je plin zadušil. — V Sp. Idriji je padel v vodo 2-letni otrok Jan. Lampeta, katerega je rešil gotove smrti 16-letni deček Jan. Rovtar. — Ribničani na Kranjskem so poslali Krügerju razglednico, na kateri so napisali seveda v slovenskem jeziku mnogo čestitk. — Strajk v Vevčah pri Ljubljani traja dalje. Ravnanjstvo zahteva od delavcev, naj se vrnejo na delo nemudoma, ker drugače jih je smatrati odpuščene. V varstvo uradništva je v Vevčah 120 vojakov. Čuje se, da tovarna hoče vzeti v delo delavce s Štajerskega. — Na železniški progi Kašira-Mohorjov v Rusiji se je razbilo, ker je skočil vlak iz tira, 35 vagonov, 5 prevoznikov je mrtvih, ranjeni pa so skoro vsi potniki. — Pred poroto v Celju je bil obsojen na 8 let ječe 60 let stari dnmir Jos. Veber, ker je hotel zastopiti in oropati vdovo Marijo Brobec na Savinski gori. — Skupnega potovanja Slovencev k svetovni razstavi v Parizu ne bo, ker se jih je uglasilo premalo. — V Novem Sadu v Galiciji strajkajo na gimnaziju cel sedmi razred, ker so nekega dijaka odločili, baje po krivici. — Nadvojvoda Fran Ferdinand se poroči v kratkem z grofico Chotekovo, potem sledi poroka. Nadvojvoda ne zgubi pravice do prestola, le otroci iz tega zakona ne bodo imeli take pravice. — Bljuvanje Vezuva je opazoval preblizu profesor Matusci; lava in leteče kamenje pa ga je zadelo tako, da je umrl. — Naprogah c. k. drž. železnice so upeljali zopet nedeljski počitek. Tovarni vlaki iz ostanejo vsako nedeljo, in binkoštni poudeljek skoraj vsi. — Kuga v Egiptu še ni prenehala. V Aleksandriji je bilo 5 slučajev kuge, 4 ljudje so umrli, v Portu Saidu jih je umrlo 13 izmed teh 29 bolnikov. — Na Ogerkem je vnelil požar v vasi Horvath-Szidany 28 hiš s pritliklami. — V Chatanu v Ekvadorju je pogorelo gledišče. Škode okoli 30.000 šterl.

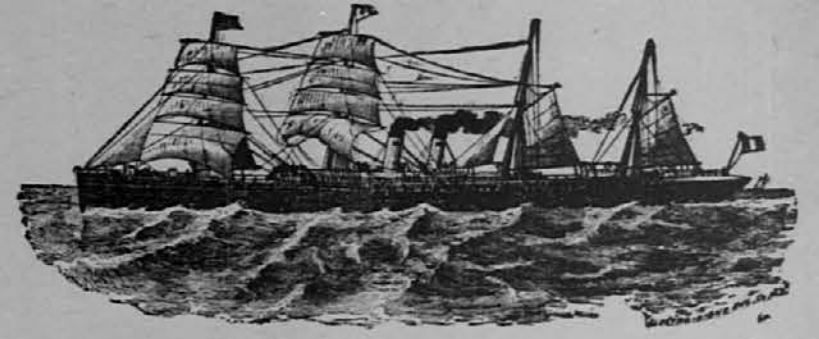
Listnica uredništva. Rojaka kom odposlujemo sedaj za \$20.42 100 kron avstr. veljave, pridejati je še 20 centov za poštino ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.

RED STAR LINE

(prekmorska parobrodna družba „Rudeča zvezda“)

vozi naravnost iz

NEW YORKA V ANTWERPEN
PHILADELPHIE V ANTWERPEN

prevažajo potnike z slovečimi poštami parniki:

„VATERLAND“, na dva vijaka, (se gradi), 12000 ton.	„SOUTHWARK“, na dva vijaka, 8607 ton.
„ZEELAND“, na dva vijaka, 12000 ton.	„FRIESLAND“, 7116 ton.
„KENSINGTON“, na dva vijaka, 8607 ton.	„WESTERLAND“, 5736 ton.
	„NOORDLAND“, 5712 ton.

Pri cenah za medkrovijske so vpoštete vse potrebščine, dobra hrana, najboljše postrežba.

Pot čez Antwerpen je jedna najkrajših in najprijetnejših za potnike iz ali v Avstrijo: na Kranjsko, Stajersko, Koroško, Primorje, Hrvaško, Dalmacijo in druge dele Avstrije.

Iz NEW YORKA odplujejo parniki vsako sredo popoldne od pomola st. 14, ob vznožju Fulton St. — Iz PHILADELPHIE vsako drugo sredo od pomola ob vznožju Washington St.

Glede vprašanj ali kupovanja vožnjih listkov se je obrniti na:

International Navigation Company

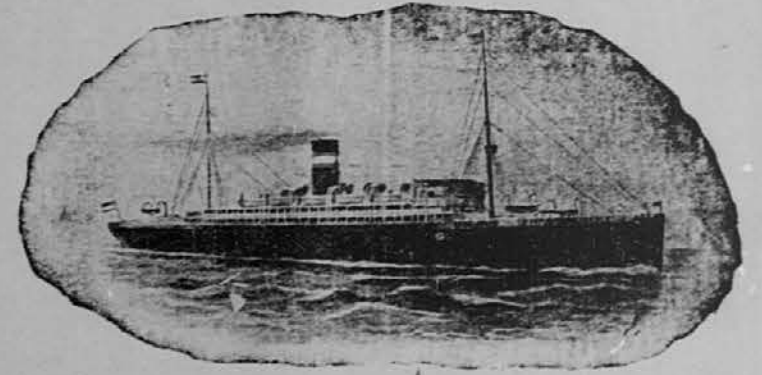
73 Broadway, NEW YORK — 43 La Salle St., CHICAGO. — 30 Montgomery St., SAN FRANCISCO. — Third & Pine St., ST. LOUIS, ali na njene zastopnike.

Zastopnik te družbe je tudi FR. SAKSER.

HOLLAND-AMERICA LINE

(HOLLAND AMERIŠKA ČRTA)

vozi kraljevo nizozemsko in pošto Zedinjenih držav med New Yorkom in Rotterdamom preko Boulogne-Sur-Mer.

POTSDAM, parnik z dvojnimi vijakom, 12500 ton.	ROTTERDAM, parnik z dvojnimi vijakom, 8300 ton.
STATENDAM, parnik z dvojnimi vijakom, 10500 ton.	Parniki: MAASDAM, SPAARNDAM in WEKENDAM.

Najcenejša vožnja do ali od vseh krajev južne Avstrije.

Radi cene glej na posebej objavljenih listinah.

Parobrodna črta ima svoje pisarne v

Trstu, št. 7 Prosta luka Inomestu, 3 Rudolfstrasse
Dunaju, I. Kolowratring 10. Brnu, 21 Krona.

Parniki odplujejo:

Iz ROTTERDAMA vsak četrtek in iz NEW YORKA vsako soboto ob 10. uri zjutraj.

Holland ameriška črta

39 Broadway, NEW YORK. 86 La Salle St., CHICAGO, Ill.

Zastopnik te družbe je tudi FR. SAKSER, 109 Greenwich St., New York.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne vloge

po 4%

brez odbitja novega rentnega davka.

Denar — tudi ameriški — se je lahko pošilja naravnost ali pa s posredovanjem „GLAS NARODA“.

Kje je?

FRANK MAROLT, star kakih 23 let, doma iz Velikih Lašč št. 65, pred jednim mesecem je prišel iz Sparte, Minn., in moral od tam pobegniti; tukaj je ravno tako naredil, ostal dolžan na hrani in stanovanju in od vsakega vzel kar je dobil; meni pa je iz kovčka vzel \$20, zato opozarjam rojake na tega ptička, da se jim enako ne zgodi. Naslov od tega nepoštenoviča bi rad zvedel: Jakob Loushe, 105 Harrison Ave., Leadville, Colo.

Slovenec in Hrvatom naznanjam, da sem odprl

Miners Exchange Saloon

700 E. Cooper Av., Aspen, Colo.

V njem točim izvrstno pivo Denver Milwaukee, od te pivarne sem tudi agent, dalje vsakovrstne žgane pijače, fine smodke, dobite so dobra jedila in prenočišče.

V obilen obisk se priporočam

(1. j.) MAT. MAUTZ, lastnik.

Kje je?

JOHN TRINKU, pred jednim letom je bival v Jolietu, Ill., kdor rojakov več za njegov naslov, najga blagovoli naznaniti: Ant. Trinka, Box 274 Hibbing, Minn.

Palace Meat Market,

Jos. Asselin, Prop.,

337 Fifth St. Calumet-Mich.

Med postom so pri meni dobili vsake vrste sveže, nasoljene in prekajene ribe, od 6 centov naprej. Polenovka (stokš) po 15 cent. funt. Za velikoročne praznike pa kupite pri meni prekajeno meso.

Naša posebnost so

kranjske klobase.

Posebno pozornost bodem dajal Slovincem!

Listek.

V premogokopu.

(Novelet.)
(Konec.)

Ves onemogel pade Mallard na kolena v vodo, ktera mu sega že do pasa, njegovi tresoci roki oklenejo se nog Grenu in ga prosijo: „Odpusti mi, velik malopridnež sem.“

Potem mu je vse razodel in priznal, in ko je končal zakriči ves obupan:

„Kaj še čakaš Grenu? vse sem ti razodel. Mašuje se, ne brani se, pobij me s sekuro, boljše ga ne zaslužim... Pogum Grenu...“

Grenu molče zre v temno noč, vsaka beseda ničredneža mu je bil hud udarec. V prvem trenotku hotel se je maševati; toda na tem kraju je opustil to misel.

„Mallard,“ reče naposled, „umri v miru, odpustim ti.“

Mallard ne vrjame.

„Vstani!“

Mallard uboga. Grenu ga objame in Mallard začuti močno trkajočo njegovo srce v svojih prsih.

Voda narašča, sega jima že čez pas. Pokajoče se zlomi bruno... Mallard omahne.

III.

Prihodnje jutro zbudi se Grenu v polutemni bolnici na postelji in zapazi nepoznane obraze okoli sebe; preslabega se čuti v tem trenutku, da ne razume govorjenja popolnoma.

„Nepričakovana sreča,“ reče stari uniformirani gospod.

Potem razlaga dotični gospod okoli stojičim kako je voda sama razširila prehod, skalo odmaknila in skoraj mrtvega premogarja prinesla na dan. Da, nepričakovana sreča. Ko so se okoli stojiči dosti načudili, začeli so ga spraševati kako se mu je godilo. Odgovoril jim je na radovedna vprašanja in ob enem iskal z očmi Mallard a.

„Mallard?“ meni nekdo, ktere mu se je dozdevalo kaj Grenu išče.

„Odpustili smo ga pred jedno uro. Lajal je tu poleg Vas, imela sta obadva jednako srečo.“

„Kdaj lahko odidem?“ vpraša Grenu.

„Sedaj, ako hočete.“

Vzdigne se iz ležišča in posluša kakor v sanjah povelja zdravniika, mehanično vzame 20 frankov, ktere dobi kot prvi delež za ponesrečene.

Brzo se odpravi od tod, prekorajši dve dvorani, kjer so obupane ženske jokale pri mrličih. Niti oziral se ni na žrtve nesreče. Po stopnicah prišedši prerije množico in prekorači kordon vojakov in policije, da je došel na cesto.

Malo korakov oddaljen čaka na slonjen na steno vojašnice Mallard.

Gresta si drug drugemu nasproti in Grenu vpraša bojazljivo Mallarda:

„Nisi nikogar videl?“

Mallard zanika vprašanje zmajaje z glavo, ni je videl — Lazarine.

Bleda in prepadena stala sta molče drugi proti drugemu ne vedé kaj bi počela. Moik prekine Mallard, rekoč:

„Vedeti hočem in moram, kaj misliš začeti na to kar sem ti povedal. Ker sva ostala oba pri življenju je eden med nama prevedel na svet.“

Rekel sem ti: Pobij me s sekuro, a tega storil nisi, morda ti je že žal sedaj — čakal sem tu na te samo radi tega... Vzemí sekuro in jaz vzamem svojo. V gcedu ob cesti se bodeva bila, meni ni nič za življenje; ali ti je prav?“

Počasno odgovarja Grenu:

„Nevem kaj mi pripoveduješ... Pozabil sem vse... Hodi tvoja pota.“

Mallard ga je prestrašen gledal, med tem ko je Grenu z razburjenim glasom nadaljeval:

„Da, da, pojdi, Mallard... toda stori takoj... in ne prikaži se več v tej okolici.“

Drugi se je umaknil, vzel svojo šepico in v opotekajini koraki odšel, med tem pa je stal Grenu nepremakljiv pri vojašnici.

IV.

Ni so več videli Mallarda.

Kar se Grenu tiče, je ta ostal v Saint Etienne, toda Lazarine ni nikdar več objel in kazal kakor b

imel bojazen pred ljudmi; zato so v obče zagotavljali, „da mu je oni dan, ko je bil živ pokopan nekoliko zblodil um“. Kar je mogoče.

Življenje se mu dozdevalo v istini zelo težavno težavno, in dolgo, hreme grozne tajnosti je stiskalo njegovo srce. Željno pričakuje poslednje ure, to je one ure, v ktere bode našel dovolj moči, da prosí odpustjenja. Vsako jutro čaka nemo pred rovom na svoje delo; gré doli in ostaja ves dan v črni zemlji, ker gabi se mu svit solnca; ako pa zadoni obupljivi glasi: „Rešite se!“ potem se vzdigne kvišku in kakor bi ga nadvajalo novo upanje stega roke proti žrelu premogokopa, da bi sprajel uničujoči podzemski plin.

Smešnice.

Goska. Gospica: „Viste poljedec, gospod baron, — povejte mi ali je potreba za govejski gobec v solati zelo debelo zemljo, da dobro raste?“

Bohaštvo. Ona: „Tri hčere imamo, zakaj bi se to grdo siroto za svojo vzeli?“ — On: „Ljudje naj vidijo, da zamore bogati Lesjak tudi grdo hčer oddati!“

Naravi pomagaj. Tujec (v gorskem hotelu natakarju): „He Žan, kje ste pa bili danes ves dan?“ — Natakar: „Zaupljivo vam povem: Francije je in Anglije so bili tu in jaz sem moral pomagati v oglašanju jeka ker naš stalni mož, ki opravlja službo jeka, ne zna teh jezikov.“

Kupčija. A: „Toraj se vedno nista edina zacetom tvoje neveste?“ — B: „Ne, pa ne bode dolgo trajalo, samo za par tisoč dolarjev sva se narazen!“

Se ni gotovo. „Oul sem, da ste zaročeni, ali Vam smem častitati?“ — „Se ne vem, razmere glede premoženja mi še niso znane.“

Ah tako! Gošt: „Joj, kako je to pivo motno, to nemorem piti!“ — Gostilničar: „Oh, le mirno pite, saj je samo kozarec — umazan!“

Smola. Lopov: Tri sto medvedov, to je smola! Sedaj sem prvi ukradel par čevljev, da me niso zasuli, in sedaj sta oba levična!“

Iz otroških ust. Mala Mimica: „Tatka Jera, odprite usta.“ — Teta: „Zakaj pa?“ — Mimica: „O, oče vedno pravijo, da imate zelo špicast jezik!“

Dvojne bolečine. Župnik: „No Andrej, kako je vaši ženi?“ — Andrej: „Oh gospod župnik, danas ojo noč je umrla. (Prične jokati.) — Župnik: „Le potolažite se in možko prenašajte bolečino.“ — Andrej: „Da, ali neumno je, da mi ni povedala kje ima prihranjene denarje zakopane!“

Napredek. Oče (sinu, kteri se uči čevlarsko obrt): „Ali že kaj napreduješ pri tvoji obrti?“ — Deček: „Mislim da, sedaj se že sinem, smejati, ako drugi učenec zasušico dobi.“

Brez misli. „Sto dolarjev naj Vam posodim? Za tako neumnega me nesmete imeti!“ — „O, prosim, ravno nasprotno!“

Verojetno. Uradnik (stareji gospici): „Kdaj ste bili rojeni gospica?“ — Gospica: „To ne vem, sem bila takrat še premajhna!“

V šoli. Učitelj: „Ktere živali se najbolj spreminjajo?“ — Tine: „Komarji!“ — Učitelj: „Prav tako, tudi pri komarjih se to zgodi, toda povej kaj več o njih.“ — Tine: „Mnogokrat iz komarja slona napravijo!“

Hude bolečine. Mladi zdravnik (vstopivši v čakalno sobo): „Jeli mogoče moj drogi sošolec, da me ti prvi obiščeš, kje čutiš bolečine?“ — Sošolec: „V žepu, petdeset goldinarjev potrebujem!“

Vina na prodaj.

Dobra rdeča in črna vina po 40 do 55 centov galona s posodo vred.

Dobra bela vina po 55 do 65 centov galona s posodo vred.

Z naročilom naj vsakdo pošlje tudi novce ali Money Order.

NIK. RADOVICH,

702 Vermont Street.,

San Francisco, Cal.

Josip Losar

v East Helena, Mont.

priporoča svoje

grocerijsko blago

kakor tudi OBLEKO, OBUVALA za moške, ženske in otroke. Dalje: VINO, FINE SMOKE in ŽGANJE in KUHINJSKO OPRAVO. Vse prodajam po najnižji ceni.

Leonard Puh,

404 W. 17 St. - CHICAGO, ILL.

Poskusite jih in prepričali se boste, da za tako nizko ceno niste še nikdar kadili boljših smodk.

Te viržinke so ravno tako izdelane kakor jih izdelujejo v Ljubljani v tobačnih tovarnih.

Naročila po pošti se nemudoma izvršujejo.

Francoska parobrodna družba

Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS SVICO - INNSBRUK (Avstria)

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtnih ob 10 uri dopoldne.

Parniki odplujejo iz pristanišča št. 42 North River, ob Morto Street:

La Gascogne 14. juni 1900.

La Champagne 21. „ 1900.

L'Aquitaine 28. „ 1900.

La Touraine 5. julija 1900.

La Lorraine 12. „ 1900.

La Bretagne 19. „ 1900.

La Champagne 26. „ 1900.

Novi brzoparnik na dva vijaka „La Lorraine“ odpluje prvič iz New Yorka 12. julija t. l.

Glavna agencija: 32 BROADWAY, NEW YORK

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, meniče, in dolžna pisma.

Izposljuje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

Slovanskega naroda sin glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK,

sedaj nastanjeni zdravnik na So. East Cor. 10th & Walnut Str., in N. W. Central & Park St., Kansas City, U. S. A.

Bivši predsednik velikega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jeden najprijetnejših zdravnikov zaradi svojih zmožnosti pri tamšnjem ljudstvu.

Glasoviti in proslavljeni zdravnik,

ki se je izučil in prejel diplomo na sloveških vseučiliščih v Evropi in v Ameriki z največjo pohvalo, je bil rojen v Samoboru na Hrvaškem; ima 25letno zdravniško skušnjo. Zdravi najtežje in najopasnije človeške bolezni. Prišel je mlad v to deželo, z žulji in bogim znanjem in skusnjami je postal predsednik dveh največjih medicinskih zvezdov in dobil je glas svetovnega zdravnika. Zaradi tega naj se vsakdo, ki boleha, obrne na gospoda

DR. G. IVANA POHEKA.

S trajnim vspehom ozdravi: Bolezni na prsih, v grlu, pljučah, glavni in nosni katar, krvne in kožne bolezni, revmatizem, slabo prebavljanje, bolezni v mehurju, živčne bolezni, kronično omotlost, tujne bolezni, vsakovrstne rane, izraščanje itd.

OPAZKA. Ako se je kdo zdravil brez vspeha in videl, da mu nikoli več ne more pomagati, naj obišče ali se pismo v materinem jeziku na svojega rojaka Doktorja IVANA POHEKA. On je na STOTINE in STOTINE nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu po rodu in krvi.

Dr. G. Ivan Pohek se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju zensk in otrok.

VSI ONI

kateri nemorejo osebno priti, naj opišejo natančno svojo bolezen, koliko je stara bolezen, in on dopiše zdravilo in navod kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, pove to dotični osebi, ker neče, da bi kolo trošil po nepotrebnem svoj krvavo zaslužni denar.

Kaj govorijo ljudje, kateri so bili ozdravljeni od dr. G. I. POHEKA: VSAKEMU KATEREMU PRIDE V ROKE.

Svedočim, da sem osebno znan z dr. G. I. Pohekem in vem, da je zdravnik prvega razreda in gentleman neule povesti.

THOS. P. WHITE, sodnik sodišča v Kansas City, Kas.

S tem potrjemam, da je gosp. dr. Pohek finančno odgovoren za vse, kar spada v njegov zdravniški poklic; je visoko cenjen za svoje poštenje in priznan za najboljšega zdravnika v Kansas City.

MARTIN STEWART, občinski blagajnik v Kansas City, Mo., U.S.A.

Dragi G. dr. Pohek: — Z Vašim zdravljenjem je bilo storjenega več stalnega zdravlja, nego je bilo to mogoče kakemu drugemu proglasenemu zdravniku storiti. Zato se Vam lepo zahvaljujem.

C. G. FOSTER, sodnik v Topeka, Kas.

Sploštevani G. I. Pohek: — Zahvaljujem se Vam za svoje popolno ozdravljenje. Vaša zdravila so najboljša in vsakemu trpečemu jih priporočam.

JOS. LIPOVAC, Raville, Miss.

Sploštevani zdravnik: — Naznanjam Vam, da sem vsa zdravila porabil in sem popolnoma ozdravljen. Zelo se Vam zahvaljujem, ker sem bolehal 23 let na žetodu in črevih in sem mislil, da ni več pomoči za mojo bolezen. — Vaš uđani

JOS. ZAGANI, Hastings, Pa.

Sploštevani dr. Pohek: — Lepa Vam hvala za ozdravljenje mojega revmatizma, vsled kterega sem trpel celih 20 let.

JAKOB KELLER, Helena, Mont.

Dragi G. dr. Pohek: — Naznanjam Vam, da moj sin izgleda čisto zdrav in se Vam lepo zahvalim za Vaše uspešno zdravljenje.

STEVE MARAK, Cameron, Texas.

Dragi zdravnik: — S tem Vam naznanjam, da je moj sin povsem dobiel zrak in dobro vidi, ker ni na oba očesa nič videl dolgo časa. Zelo sem Vam hvaležen za dobro ozdravljenje.

BEN HENDERSON, Kansas City.

Sploštevani gosp. zdravnik: — Mnogo hvala Vam za ozdravljenje moje teške bolezni.

THOM. JURKOVIC, Iron Mountain, Mich.

NASVETE DAJE ZASTONI!

Ne pozabite priloži znamko za 2 ct. za odgovor. Vsa pisma naslovite na:

DR. G. IVAN POHEK,

Post Office Boxes 553 & 563

KANSAS CITY, MO. U.S.

Kje je?

MARTIN MUŠIČ, doma iz Drago-vanje vasi, okraj rnomelj, pred petimi leti je bil pri podpisani-mu hrani in mi ostal dolžan \$67.86 to ga priporoča kot dobrega rojaka

Josip Smuk,

Box284, Ely, Minn., St. Louis, Co.,

Naznanilo.

Ker imam sedaj zopet popolno zalogo knjig raznih založnikov in so zaznamenovane v mojm ceniku in še mnogo novih, se priporočam cenjenim rojakom za daljna naročila. Cenik pošljem poštino presto.

žepne ure.

in verižice itd. Denar naj se mi blagovoli naprej poslati, malo zneske se lahko pošlje v poštinih znamkah.

MATH. POGORELC,

5102 Butler Street,

Pittsburg, Pa.

Otvorjenje.

Podpisani priporočam Slovencem v La Salle, Ill., in okolici svoj

saloon,

kterega odprem dne 1. maja t. l. v obilen obisk. Vedno bodem točil izvrstno sveže pivo, fino doma napravljeno vino, dober Whiskey in druge likere, ter prodajal dobre smodke. Slovenci, obiščite me pogosto.

S spoštovanjem

MATH. KOMP,

1003 Main St., La Salle, Ill.

ALI

pošiljaš cenjeni čitalec tvoje v staro domovino namenjene novce po FR. SAKSER, 109 Greenwich St., New York? Ta pošilja najceneje, najhitreje in najzanesljivejše!

GRAHEK in SUNICH,

CALUMET, - - - Michigan,

priporočata rojakom svojo

grocerijo,

v ktere prodajata vedno vse sveže blago po najnižjih cenah.

Tudi pošiljata denarje v staro domovino in rojakom preskrbita potne listke.

V obilen obisk se priporočata

J. GRAHEK in M. SUNICH,

CALUMET, Mich.

V srečni hiši ljubijo godbo.

„Veliko boljše nego smo se nadejali“, tako pravijo. To ni igračka. Tehta s zabojem vred 16 funtov. Lepa godbena skrinjica velja samo \$6.00. Isto Vam pošljemo po prejemu \$3.00 po ekspresu. Agentje zaslužijo denar, ker se lahko prodajo. Pošljite 2 ct. znamko za cenik itd. Standard Mfg. Co., 45 Vesey St., New York, P. O. Box 2853. Dept. Gl. N.

Glavni trg (naspr. rotovža), „UBLJANA

FRANC CUDEN,

trgovina z urami, srebrnino in zlatenino

LJUBLJANA

Priporočam rojakom svojo povsodi znano, bogato zalogo vsakovrstnih švicarskih stens in žepnih ur, verižice, uhanov in drugih zlatih in srebrnih predmetov po najnižjih cenah.

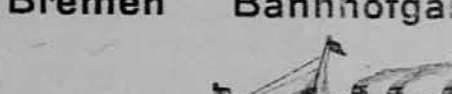
Pri naročilih naj se denar naprej pošlje in eden gold. več za poštino.

Ceniki pošiljajo se zastoj poštine prosto.

Glavni trg (naspr. rotovža), „UBLJANA

Kares in Stocki

Bremen Bahnhofgasse stv 29 Bremen.

jedina slovanska trvdka, ktera potnike iz

Bremena v Ameriko

samo z brzimi in poštini parniki po zmernih cenah odpremljuje.

Vožnja čez morje traja samo 5 do 6 dni.

Slovenci in Hrvatje ne opuščajte pri Vašem potovanju v Evropo se oglasti dosepevi v Bremen v našej pisarni, kjer si denar najbolje zne-njati zamorete, ter bode te na najboljši način v domovino odpravljeni.

Ako bi Vaši sorodniki ali znanci radi k Vam v Ameriko potovali, tedaj jim pišite, da naj se samo na nas obrnejo; pri nas bodo dobro poučeni, kaj amerikauska postava zahteva, da ne bodejo vrujeni in s tem denar zastoj zavozili.

Oglasila in vprašanja odgovarjajo se v vseh jezikih takoj, točno in vestno.

KAREŠ in STOCKI,

BREMEN, BAHNHOFGASSE 29.

JACOB STONICH

89 E. Madison St., Chicago, Ill.

Slika predstavlja uro za dame z dvojnimi pokrovi (Boss Case) in so najboljši pokrovi se zlatom pretegnjeni (Goldfield) in jamečim zanje 20 let; kolesovje je Elgin ali Waltham ter velja samo

\$15.

Dame, ktere želé uro kupiti se im sedaj ponuja lepa priloznost, Ta cena je le za nekaj časa.

Na zahtevanje pošljem cenike poštine prosto. Dobra postrežba in jamstvo za blago, je moje geslo.

Za obilo naročb se priporočam z vsem spoštovanjem

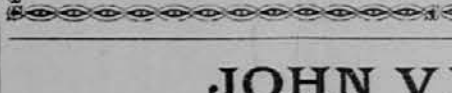
Jacob Stonich,

89 EAST MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

JOHN VENZEL,

izdelovalec

KRANJSKIH IN NEMŠKIH HARMONIK

se priporoča rojakom za izdelovanje in popravo. Cene so primerno nizke, delo dobro in trpežno. Najnižja cena trovrst